

იესო ქრისტეს გამოცხადება — ნომერი პირველი

გამოცხადების თესლები: წინასწარმეტყველური ქსოვილის გახსნა
იგავებიდან საბოლოო გაფრთხილებამდე

Jeff Pippenger

2023-07-29

შეერთებული შტატები ბიბლიაში პირდაპირ არის იდენტიფიცირებული. არსებობს რამდენიმე ბიბლიური ადგილი, რომლებიც სამყაროს აღსასრულის ჟამს პირდაპირ მიუთითებენ შეერთებულ შტატებზე. გამოცხადების მეცამეტე თავში შეერთებული შტატები არის მეორე, ანუ ორრქიანი მხეცი, რომელიც მიწიდან ამოდის და მთელ მსოფლიოს უკრძალავს ყიდვასა და გაყიდვას — გარდა იმ შემთხვევისა, თუ მათ მხეცის ნიშანი აქვთ.

და ვიხილე სხვა მხეცი, ამომავალი მიწიდან; და მას ჰქონდა ორი რქა, როგორც კრავს, და ლაპარაკობდა როგორც გველეშაპი. და იგი ახორციელებს პირველი მხეცის მთელ ძალაუფლებას მის წინაშე, და აიძულებს დედამიწას და მასზე მცხოვრებთ, თავყვანი სცენ პირველ მხეცს, რომლის სასიკვდილო ჭრილობაც განიკურნა. და იგი ახდენს დიდ სასწაულებს, ისე რომ ზეციდან ცეცხლსაც კი ჩამოჰყავს მიწაზე ადამიანთა თვალწინ, და აცდუნებს დედამიწაზე მცხოვრებთ იმ სასწაულებით, რომელთა ქმნის ძალაც ჰქონდა მხეცის წინაშე; ეუბნება დედამიწაზე მცხოვრებთ, რომ გააკეთონ ხატება იმ მხეცისა, რომელსაც მახვილით მიყენებული ჭრილობა ჰქონდა და გადარჩა. და მას მიეცა ძალა, სული შთაებერა მხეცის ხატებისთვის, რათა მხეცის ხატებას ელაპარაკა კიდეც და მოეხდინა, რომ ყველანი, ვინც არ ეთავყვანებოდნენ მხეცის ხატებას, მოეკლათ. და იგი აიძულებს ყველას, მცირესა და დიდს, მდიდარსა და ღარიბს, თავისუფალსა და მონას, მიიღონ ნიშანი მარჯვენა ხელზე ან შუბლზე, რათა ვერავინ შეძლოს ყიდვა ან გაყიდვა, გარდა იმისა, ვისაც აქვს ნიშანი, ან მხეცის სახელი, ან მისი სახელის რიცხვი.

აქ არის სიბრძნე. ვისაც გონიერება აქვს, გამოთვალოს მხეცის რიცხვი, რადგან ეს არის ადამიანის რიცხვი; და მისი რიცხვია ექვსას სამოცდაექვსი. გამოცხადება 13:11–18.

ამ მონაკვეთში შვიდი უმთავრესი წინასწარმეტყველური მახასიათებელია წარმოდგენილი, რომლებიც დაკავშირებულია ორრქიან მიწის მხეცთან. იგი ახორციელებს მის წინ მყოფი მხეცის ძალაუფლებას; იგი აიძულებს ქვეყნიერებაში ყველას, თავყვანი სცეს მის წინ მყოფ მხეცს; იგი ახდენს დიდ სასწაულებს, რომელთაც ყველა ადამიანი ხედავს; იგი აცდუნებს მთელ ქვეყნიერებას და უბრძანებს ქვეყნიერებას, შექმნას მის წინ მყოფი მხეცის ხატება; იგი სიცოცხლეს ანიჭებს მხეცის ხატებას და იგი მეტყველებს; იგი სიკვდილის სასჯელის მუქარით აიძულებს მთელ ქვეყნიერებას, თავყვანი სცეს მხეცის ხატებას; და იგი აიძულებს მთელ ქვეყნიერებას, მიიღოს ნიშანი ან შუბლზე, ან ხელზე, და უკრძალავს ყიდვა-გაყიდვას მათ, ვისაც არა აქვს მხეცის ნიშანი, სახელი ან მისი სახელის რიცხვი.

მოტყუების საქმე, რომელსაც ახორციელებს ის მხეცი, რომელიც მეთერთმეტე მუხლში „დედამიწიდან ამოდის“, იმდენად მაცდუნებელი და ძლიერია, რომ „აცდუნებს დედამიწაზე მცხოვრებთ“. მთელი მსოფლიო მოტყუვდება შეერთებული შტატების მიერ. ესე იგი, ღვთის ეკლესიის გამოკლებით, მთელი მსოფლიო მოტყუვდება და მიიღებს ანტიქრისტეს ნიშანს. წინასწარმეტყველური მოვლენები, რომლებიც წინ უძღვის ამ მსოფლიომასშტაბის მოტყუებას, უკვე დაწყებულია.

არსებობს ბიბლიის ისეთი ამბები, რომლებიც ადამიანთა უმეტესობამ იცის, თუნდაც მხოლოდ ზედაპირულ დონეზე. უმეტესობას სმენია მოსესა და ფარაონის, დანიელისა და ნაბუქოდონოსორის, ან იესოსა და პილატეს შორის დაპირისპირებების შესახებ. ადამიანები ამ ბიბლიურ ამბებს სხვადასხვა ხარისხით იგებენ, მაგრამ აუცილებელი არ არის, აცნობიერებდნენ, რომ ბიბლიური წინასწარმეტყველება პირდაპირ და მეტად კონკრეტულად ასახელებს მეფეებსა და სამეფოებს. ასე იყო უთუოდ მოსეს, დანიელისა და ქრისტეს შემთხვევაშიც. ეგვიპტე, ბაბილონი და რომი ბიბლიურ წინასწარმეტყველებაში ყველა მათგანი წინასწარვე იყო კონკრეტულად მოხსენიებული იმ ისტორიულ მოვლენებამდე, რომლებშიც მათ თავიანთი შესაბამისი სამეფოების შესახებ ნათქვამი წინასწარმეტყველებები აღასრულეს. ღმერთი არასოდეს იცვლება.

რადგან მე ვარ უფალი, არ ვიცვლები; ამიტომ თქვენ, იაკობის ძენო, არ განადგურებულხართ. მალაქია 3:6.

იესო ქრისტე იგივეა გუშინაც, დღესაც და უკუნისამდე. ებრაელთა 13:8.

ღმერთის ის ფაქტი, რომ იგი არასოდეს იცვლება, გვადლევს საშუალებას, ზოგიერთი მარტივი ლოგიკა მივუსადაგოთ გამოცხადების მეცამეტე თავის ორრქიან მიწის-მხეცზე ჩვენს განხილვას. რადგან ვიცით, რომ ღმერთმა წინასწარმეტყველებებში უშუალოდ დაასახელა ეგვიპტის, ბაბილონისა და რომის სამეფოები, როდესაც თითოეული მათგანი ურთიერთობაში შედიოდა და დევნიდა ღვთის ეკლესიას, შეგვიძლია დავადგინოთ ზოგიერთი ფაქტი გამოცხადების მეცამეტე თავის მიწის-მხეცის შესახებ. მიწის-მხეცი, ისევე როგორც ეგვიპტე, ბაბილონი და რომი, ბიბლიურ წინასწარმეტყველებაში უშუალოდ იქნება იდენტიფიცირებული წინასწარ, იმ ისტორიის განხორციელებამდე, რომელშიც ამ ერის შესახებ წინასწარმეტყველება სრულდება. ვამბობ, რომ ამ ფაქტის დადგენა შეგვიძლია მეტად მარტივი, მაგრამ მნიშვნელოვანი ბიბლიური წესის საფუძველზე. ეს წესი მიუთითებს, რომ ჭეშმარიტება ორი მოწმობის საფუძველზე მტკიცდება.

ორი მოწმის ან სამი მოწმის პირით უნდა მოკვდეს სიკვდილის ღირსი; ხოლო ერთი მოწმის პირით არ უნდა მოკვდეს. მეორე რჯული 17:6.

ერთი მოწმე არ აღდგეს კაცის წინააღმდეგ არც ერთი უსამართლობისთვის, არც ერთი ცოდვისთვის, არც ერთი შეცოდებისთვის, რომლითაც იგი სცოდავს; ორი მოწმის პირით, ან სამი მოწმის პირით, დამტკიცდეს საქმე. მეორე რჯული 19:15.

აი, მესამედ მოვდივარ თქვენთან. ორი თუ სამი მოწმის პირით დამტკიცდება ყოველი სიტყვა. 2 კორინთელთა 13:1.

უზუცესის წინააღმდეგ ბრალდება ნუ მიიღება, თუ არა ორი ან სამი მოწმის წინაშე. 1 ტიმოთე 5:19.

ბიბლიურმა წინასწარმეტყველებამ იწინასწარმეტყველა ძველი ეგვიპტის დაღუპვა, როდესაც ღმერთი ეგვიპტის ურჩ ფარაონს განიკითხავდა. ბიბლიურმა წინასწარმეტყველებამ იწინასწარმეტყველა ძველი ბაბილონის აღზევება და დაცემა, მაშინ როდესაც იგი ბაბილონის ურჩ მეფეებსაც განიკითხავდა. ბიბლიურმა წინასწარმეტყველებამ იწინასწარმეტყველა წარმართული რომის იმპერიის აღზევება და დაცემა და გამოავლინა და განიკითხა რომის გახრწნილი წარმომადგენლები. ღვთის უცვლელი ხასიათის თანმიმდევრულობა ცხადყოფს, რომ ბიბლიურ წინასწარმეტყველებაში მოხსენიებული უმნიშვნელოვანესი სამეფო — გამოცხადების მეცამეტე თავის მიწის მხეცი — უეჭველად ბიბლიური წინასწარმეტყველებით იქნება გამოვლენილი.

როცა გამოცხადების მეცამეტე თავის მიწის-მხეცის წინასწარმეტყველება აღსრულდება, ღვთის ეკლესია დაპირისპირებაში იქნება მიწის-მხეცის პოლიტიკური და რელიგიური ხელმძღვანელობის წინააღმდეგ, როგორც ეს წინასწარმეტყველურად არის წარმოჩენილი მოსეს, დანიელისა და ქრისტეს მიერ. შეერთებული შტატების წინასწარმეტყველური როლი ქვეყნის აღსასრულის ჟამს ბიბლიური წინასწარმეტყველების ერთ-ერთი მთავარი საგანია. როდესაც განვავითარებთ იმ ბიბლიურ ცნობებს, რომლებიც განსაზღვრავს შეერთებული შტატების როლს ბიბლიურ წინასწარმეტყველებაში, გამოვიყენებთ იმ წესებს, რომლებიც თვით ბიბლიაში გვხვდება, რადგან ღვთის სიტყვას ადამიანური განსაზღვრება არ სჭირდება. ძველ ისრაელს მიეცა საზეიმო წესები, ჯანმრთელობის წესები, ათი ზნეობრივი წესი, მიწათმოქმედების წესები და ასე დაუსრულებლად. ღმერთი წესრიგის ღმერთია.

ყოველი საქმე წესიერად და რიგის მიხედვით კეთდებოდეს. 1 კორინთელთა 14:40.

ბიბლიური ჩანაწერი არ გვამღევს არც ერთ მოწმობას, რომელიც მიაწიშნებდეს, რომ ადამიანი კურთხეული იქნებოდა მხოლოდ იმით, რომ ღმერთის მიერ მოცემულ წესებს უგულებელყოფდა. ვის შეუძლია მოელოდეს, რომ კურთხეული იქნება, თუ უგულებელყოფს წინასწარმეტყველური შესწავლის მიზნით ბიბლიაში და ბიბლიის მიერ დადგენილ წინასწარმეტყველური განმარტების წესებს?

მოდით ახლა, და ერთად ვიმსჯელოთ, ამბობს უფალი: თუნდაც თქვენი ცოდვები აღისფერი იყოს, თოვლივით თეთრი გახდება; თუნდაც ჟოლოსფრად წითელი იყოს, მატყლივით იქნება. ესაია 1:18.

როდესაც ბიბლიურ წესებს ვიყენებთ, ბიბლიას ვამღევთ საშუალებას თავად დაადგინოს და დაადასტუროს, წესები ჭეშმარიტია თუ მცდარი. როგორც ღმერთის ყველა სხვადასხვა წესის შემთხვევაში, წესებს ყოველთვის აქვთ სატანური ყალბი ანალოგი. ამიტომ აუცილებელია, რომ როდესაც რაიმე ჭეშმარიტების დასადგენად წესი გამოიყენება, გამოცდილი იქნეს როგორც გამოვლენილი ჭეშმარიტება, ისე გამოყენებული წესი.

საყვარელნო, ნუ ერწმუნებით ყოველ სულს, არამედ გამოსცადეთ სულები, ღვთისაგან არიან თუ არა ისინი; რადგან მრავალი ცრუ წინასწარმეტყველი გამოვიდა ქვეყნად. 1 იოანე 4:1.

კიდევ ერთი მიზანი, შეერთებული შტატების წინასწარმეტყველური როლის დადგენის გარდა ამ კვლევაში, არის იმ საიდუმლო უწყების გამოვლენა გამოცხადების წიგნიდან, რომელიც იესომ სწორედ ამ განსაკუთრებულ თაობამდე დაფარა.

საიდუმლოებანი ეკუთვნის უფალს, ჩვენს ღმერთს; ხოლო გამოცხადებული ეკუთვნის ჩვენ და ჩვენს შვილებს უკუნისამდე, რათა აღვასრულოთ ამ რჯულის ყოველი სიტყვა. მეორე რჯული 29:29.

ღვთის წინასწარმეტყველური საიდუმლოებები, რომლებიც ცხადდება, იმ მიზნით არის მოცემული, რომ მათ, ვინც ამ საიდუმლოს იღებს, მისი რჯულის დაცვა შეეძლოს. ადამიანებს მისი რჯულის დაცვა მხოლოდ მაშინ შეუძლიათ, თუ იგი მათ გულზეა დაწერილი. საიდუმლო, რომელსაც გამოცხადების წიგნში ბეჭედი ეხსენება, ნაწილია იმ პროცესისა, whereby სულიწმიდა ღვთის რჯულს ჩვენს შინაგანში და ჩვენს გულებზე წერს. საიდუმლო, რომელიც ღვთის ერს ეხსენება, თუ და როდესაც იგი რწმენით მიიღება, ახალ აღთქმას ამყარებს.

აჰა, დადგება დღეები, ამბობს უფალი, და დავუდებ ახალ აღთქმას ისრაელის სახლს და იუდას სახლს: არა იმ აღთქმის მსგავსად, რომელიც დავუდებ მათ მამებს იმ დღეს, როცა ხელი ჩავკიდე, რათა ეგვიპტის ქვეყნიდან გამომეყვანა ისინი; ჩემი აღთქმა მათ დაარღვიეს, თუმცა მე მათთვის ქმარი ვიყავი, ამბობს უფალი: არამედ ეს იქნება აღთქმა, რომელსაც დავუდებ ისრაელის სახლს იმ დღეების შემდეგ, ამბობს უფალი: ჩემს რჯულს ჩავდებ მათ შინაგანში და მათ გულებზე დავწერ მას; და მე ვიქნები მათი ღმერთი, ხოლო ისინი იქნებიან ჩემი ერი. იერემია 31:31–33.

„ამ დედამიწის ისტორიის უკანასკნელ დღეებში ღმერთის აღთქმა მისი მცნებების დამცველ ხალხთან უნდა განახლდეს.“ Review and Herald, February 26, 1914.

გამოცხადება 1:1–3 უკანასკნელი გამაფრთხილებელი უწყება:

იესო ქრისტეს გამოცხადება, რომელიც ღმერთმა მისცა მას, რათა უჩვენოს თავის მონებს, რაც მალე უნდა აღსრულდეს; და მან გაგზავნა და თავისი ანგელოზის მეშვეობით აუწყა იგი თავის მონას, იოანეს, რომელმაც დაამოწმა ღვთის სიტყვა და იესო ქრისტეს მოწმობა, და ყოველივე, რაც იხილა. ნეტარია, ვინც კითხულობს, და ისინი, ვინც ისმენენ ამ წინასწარმეტყველების სიტყვებს და იცავენ მასში დაწერილს, რადგან ჟამი ახლოა. გამოცხადება 1:1–3.

გამოცხადების პირველი თავის პირველი სამი მუხლი გვიჩვენებს, რომ „იესო ქრისტეს გამოცხადება“ არის საბოლოო უწყება კაცობრიობისთვის. აშკარად ჩანს, რომ ეს არის უწყება, რადგან „იესო ქრისტეს გამოცხადება“ მას მიეცა ზეციერი მამისაგან, რათა ეჩვენებინა თავის მსახურთათვის, რაც „მალე უნდა აღსრულდეს“.

ჩვენ მოგვეწოდება, ვითვალისწინოთ, რომ „სულიწმიდამ ასე წარმართა ყოველივე, როგორც წინასწარმეტყველების მიცემისას“, ასევე „ასახულ მოვლენებშიც“.

„სულიწმიდამ ისე წარმართა ყოველივე, როგორც წინასწარმეტყველების მოცემისას, ისე მასში ასახულ მოვლენებში, რათა ესწავლებინა, რომ ადამიანური მოქმედი პირი თვალთახედვიდან მოშორებით უნდა იქნეს დაყენებული, ქრისტეში დაფარული, ხოლო ზეცის უფალი ღმერთი და მისი რჯული უნდა ამალდნენ. წაიკითხეთ დანიელის წიგნი. გააცოცხლეთ, პუნქტობრივად, იქ წარმოდგენილი სამეფოების ისტორია.“ მოწმობანი მსახურებს, 112.

გამოცხადების პირველი თავის პირველი სამი მუხლი განსაკუთრებული სიზუსტით ასახავს როგორც „წარმოჩენილ მოვლენებს“, ისე „წინასწარმეტყველების მიცემას“ და თვალნათლივ წარმოაჩენს იმ თანმიმდევრულ, ეტაპობრივ პროცესს, რომლითაც ღმერთი ადამიანებს აუწყებს; ამავე დროს, იგი განსაზღვრავს, რომ უწყებული შეტყობინება იწოდება „იესო ქრისტეს გამოცხადებად“.

იესო ქრისტემ მაშინ ორი რამ გააკეთა იმ უწყებასთან დაკავშირებით, რომელიც ღმერთისაგან მიიღო. მან ეს უწყება თავისი ანგელოზის მეშვეობით გაგზავნა და ასევე იმავე ანგელოზის მიერ ნიშნებით გამოაცხადა თავისი უწყება. შემდეგ მისმა ანგელოზმა ეს უწყება წინასწარმეტყველ იოანეს მიუტანა, რომელმაც იგი ჩაიწერა და ეკლესიებს გამოუგზავნა თქვენთვის და ჩემთვის. პირველი სამი მუხლი „ასე ჩამოყალიბდა“ „სულიწმიდის“ მიერ, რათა ხაზი გაესვას როგორც „უწყებას“, ისე „კომუნიკაციის პროცესს“, რომელიც უწყების გადმოცემაში იყო ჩართული.

სამი მუხლი, რომელთაც ჩვენ განვიხილავთ, წარუდგენს კაცობრიობას საბოლოო უწყებას; მაგრამ ეს მხოლოდ საბოლოო უწყება როდია — უფრო მნიშვნელოვანია ის, რომ ეს სამი მუხლი წარმოადგენს დედამიწისათვის საბოლოო „გაფრთხილების“ უწყებას. უწყების „გაფრთხილებითი“ ხასიათი ცხადდება მაშინ, როდესაც გარკვეული ადამიანთა ჯგუფი „ნეტარად“ არის მოხსენიებული იმის გამო, რომ წაიკითხეს, მოისმინეს და დაიცვეს „მასში დაწერილი სიტყვები“. არსებობს ადამიანთა ჯგუფი, რომელიც არ წაიკითხავს და არც მოისმენს იმ გაფრთხილებას, რომელიც წარმოდგენილია როგორც „იესო ქრისტეს გამოცხადება“. მათთვის შეუძლებელია იყვნენ ნეტარნი. ცხადია, თუ არსებობს ჯგუფი, რომელიც ნეტარია იმათ წაკითხვის, მოსმენისა და დაცვის გამო, რაც დაწერილია, მაშინ არსებობს ჯგუფიც, რომელიც ნეტარი არ არის. წაიკითხავს, მოისმენს და დაიცავს თუ არა ადამიანი იესო ქრისტეს გამოცხადების უწყებას? თუ ასეა, იგი ნეტარი იქნება; თუ არა — დაწყევლილი.

„ამბობს წინასწარმეტყველი: „ნეტარია ის, ვინც კითხულობს“ — არიან ისეთნიც, ვინც არ კითხულობენ; კურთხევა მათთვის არ არის. „და ისინი, ვინც ისმენენ“ — ასევე არიან ზოგიერთნი, რომლებიც უარს ამბობენ, რაიმე მოისმინონ წინასწარმეტყველებათა შესახებ; კურთხევა ამ ჯგუფისთვის არ არის. „და იცავენ მასში დაწერილს“ — მრავალი უარს ამბობს, ყურად იღოს გამოცხადებაში მოცემული გაფრთხილებანი და დარიგებანი; არც ერთ მათგანს არ შეუძლია, მოითხოვოს აღთქმული კურთხევა. ყველა, ვინც დასცინის წინასწარმეტყველების საკითხებს და აზუჩად იგდებს აქ საზეიმოდ მოცემულ სიმბოლოებს, ყველა, ვინც უარს ამბობს, გამოასწოროს თავისი ცხოვრება და მოემზადოს კაცის მის მოსვლისთვის, უკურთხეველი დარჩება.“ The Great Controversy, 341.

გამოთქმა „დრო ახლოსაა“ მესამე მუხლში მიუთითებს იმაზე, რომ ეს არის განსაზღვრული დრო, როდესაც უკანასკნელი გამაფრთხილებელი უწყება ისტორიაში შემოდის. „დრო“ — (განსაზღვრული დრო) — „ახლოსაა“. განსაზღვრული დრო მოახლოებულია, რადგან იგი ახლოსაა, და ღვთის ერი (იოანეთი წარმოდგენილი) ამ უწყებას „დროის“ დადგომამდე იგებს. იოანემ გამოცხადების წიგნი პირველი საუკუნის მიწურულს დაწერა, თუმცა ეს მუხლები მიუთითებს, რომ 100 წლის შემდეგ, ისტორიის ბევრად უფრო გვიან, დადგება მომენტი, როდესაც საბოლოო გამაფრთხილებელი უწყება გამოცხადდება. როდესაც ეს „დრო“ „ახლოს იქნება“, უწყება, რომელიც მიუთითებს „რათა მალე აღსრულდეს, რაც უნდა მოხდეს“, ღვთის მსახურებს გამოეცხადებათ.

ამ სტატიების სერიაში ბიბლია და ელენ უაითის წერილები გამოყენებული იქნება ავტორიტეტად, რათა დავამყაროთ იმ ბიბლიური მუხლების განმარტება, რომლებსაც მოვიხმობთ.

ჩვენ ასევე მივმართავთ უილიამ მილერის მიერ შეკრებილ წინასწარმეტყველური განმარტების წესებს და კრებულში, სახელწოდებით Prophetic Keys, განსაზღვრულ წესებს. ასევე გამოვიყენებთ წინასწარმეტყველურ კვლევას, სახელწოდებით Habakkuk's Tables.

ჩვენ არ ვაპირებთ განვსაზღვროთ ყოველი წესი, რომელსაც ვიყენებთ. მოკლედ თქმის მიზნით, მათთვის, ვისაც სურს წესის უფრო დეტალური დამტკიცების გაცნობა, უბრალოდ მივუთითებთ კრებულს Prophetic Keys. სერიის Habakkuk's Tables ფარგლებში, განზრახული გვაქვს მივანიშნოთ ზოგიერთ წარმოდგენაზე, სადაც საკითხი, რომელსაც ჩვენ მოკლედ შევხებით, უფრო სიღრმისეულად არის განხილული.

ვინაიდან ჩვენ ვაგრძელებთ გამოცხადების წიგნის შესწავლას, მოვუწოდებთ საჯარო გამოხმაურებისაკენ, თუმცა გამოვეხმაურებით მხოლოდ იმ შენატანს, რომელიც ხელს უწყობს მიმდინარე შესწავლას. ჩვენი განხილვის ფარგლები მოიცავს წარდგენათა მიმდინარე სერიას, წინასწარმეტყველურ წესებს, რომელთაც ვიყენებთ, და ინფორმაციას, რომელიც აბაკუმის ცხრილებში მოიპოვება.

იესო ქრისტეს გამოცხადება, რომელიც ღმერთმა მისცა მას, რათა უჩვენოს თავის მონებს, რაც მალე უნდა მოხდეს; და მან გაგზავნა და თავისი ანგელოზის მეშვეობით აუწყა ეს თავის მონას იოანეს, რომელმაც დაამოწმა ღვთის სიტყვა, იესო ქრისტეს მოწმობა და ყოველივე, რაც იხილა. ნეტარია, ვინც კითხულობს, და ისინი, ვინც ისმენენ ამ წინასწარმეტყველების სიტყვებს და იცავენ მასში დაწერილს, რადგან ჟამი ახლოს არის. გამოცხადება 1:1–3.

ბერძნული სიტყვა, რომელიც ითარგმნება როგორც „ნიშნად უყო“, ნიშნავს „მინიშნებას“. მან ეს უწყება „თავისი“ ანგელოზის მიერ გამოაგზავნა და „თავისი“ ანგელოზის მიერ ნიშნად უყო იგი. „თავისი“ ანგელოზი გაბრიელია.

ანგელოზის სიტყვები, „მე ვარ გაბრიელი, რომელიც ღვთის წინაშე ვდგავარ“, ცხადყოფს, რომ მას ზეციურ სავანეებში მაღალი პატივის მდგომარეობა უჭირავს. როდესაც იგი დანიელთან უწყებით მოვიდა, თქვა: „არავინაა, ვინც ამ საქმეებში ჩემთან ერთად დგას, გარდა მიქაელისა [ქრისტესი], თქვენი მთავრისა“. დანიელი 10:21. გაბრიელის შესახებ მაცხოვარი გამოცხადებაში ამბობს, რომ „თავისი ანგელოზის მეშვეობით გაუგზავნა და აუწყა ეს თავის მონას, იოანეს“. გამოცხადება 1:1.“ ქრისტესკენ მიმავალი გზა, 99.

ანგელოზი გაბრიელი იგზავნება უწყებით, და თვით ანგელოზი გაბრიელიც იმავე უწყებას წარმოადგენს. როდესაც კაცობრიობა ისტორიის იმ წერტილს მიაღწევს, როცა უკანასკნელი გამაფრთხილებელი უწყების ქადაგებისთვის „ჟამი ახლოა“, ეს საბოლოო უწყება ანგელოზით არის წარმოდგენილი. გამოცხადების წიგნში „უწყებები“ ხშირად ანგელოზებად არიან წარმოდგენილნი, და, რაღა თქმა უნდა, ბერძნული სიტყვა, რომელიც გამოცხადებაში „ანგელოზად“ არის თარგმნილი, „მოციქულს“ ნიშნავს.

ღვთის ჭეშმარიტების ყოველი გამოცხადება, რომელიც ისტორიაში მოვიდა, უეჭველად იესო ქრისტეს გამოცხადებაა; მაგრამ გამოცხადების პირველი თავის „იესო ქრისტეს გამოცხადება“ კაცობრიობისთვის საბოლოო გაფრთხილებაა და იგი ხდება განსაზღვრულ მომენტში, რომელიც წარმოდგენილია როგორც „ჟამი“. გამოცხადების წიგნში არის კიდევ ერთი ადგილი, სადაც იოანე მიუთითებს, რომ „ჟამი ახლოს არის“. ეს სხვა ადგილი წარმოადგენს მეორე მოწმედ იმის გამოსაცდელად, რაც მე პირველიდან მესამე მუხლებამდე გამოთქმულ საწყის მტკიცებებზე ვთქვი.

და მითხრა მე: ეს სიტყვები სარწმუნო და ჭეშმარიტია; და უფალმა ღმერთმა წმიდა წინასწარმეტყველთა გამოგზავნა თავისი ანგელოზი, რათა უჩვენოს თავის მონებს ის, რაც მალე უნდა აღსრულდეს. აჰა, მალე მოვალ: ნეტარია ის, ვინც ინახავს ამ წიგნის წინასწარმეტყველების სიტყვებს.

და მე, იოანემ, ვიხილე ესენი და მოვისმინე. და როცა მოვისმინე და ვიხილე, დავემხე, რათა თავყვანი მეცა იმ ანგელოზის ფერხთით, რომელმაც ესენი მიჩვენა.

მაშინ მითხრა მე: ნუ იზამ ამას; რადგან მე შენი თანამონა ვარ, და შენი ძმების, წინასწარმეტყველთა, და იმათთა, რომელნიც ამ წიგნის სიტყვებს იცავენ: ღმერთს ეცი თავყვანი.

და მითხრა მე: ნუ დაბეჭდავ ამ წიგნის წინასწარმეტყველების სიტყვებს, რადგან ჟამი ახლოსაა. ვინც უსამართლოა, კვლავ უსამართლოდ იოქმედოს; და ვინც უწმინდურია, კვლავ უწმინდური იყოს; და ვინც მართალია, კვლავ მართალი იყოს; და ვინც წმიდაა, კვლავ წმიდა იყოს. გამოცხადება 22:6–11.

გამოცხადების წიგნის დასასრულს ჩვენ ვპოულობთ იმავე თემას, რასაც გამოცხადების დასაწყისში. გადაცემის პროცესი და უწყება კვლავ მოიხსენიება, როდესაც „უფალმა ღმერთმა“ „მოავლინა თავისი ანგელოზი, რათა უჩვენოს თავის მონებს ის, რაც მალე უნდა აღსრულდეს“. და როგორც კი მონებს ეჩვენებათ უწყება, რომელიც განსაზღვრავს „იმას, რაც მალე უნდა აღსრულდეს“, ქრისტე აცხადებს, რომ იგი მალე მოდის. ეს არის უწყება, რომელიც წინ უძღვის ქრისტეს მეორედ მოსვლას, და ამიტომაც იგი არის

საბოლოო გამაფრთხილებელი უწყება — სწორედ იგივე უწყება, რომელიც წარმოდგენილია როგორც „იესო ქრისტეს გამოცხადება“ პირველი თავის პირველ მუხლში. კურთხევა, რომელიც აღთქმულია გამოცხადების პირველ სამ მუხლში, მეორდება განცხადებით: „ნეტარია ის, ვინც იცავს ამ წიგნის წინასწარმეტყველების სიტყვებს“.

ამ მუხლებში ვხედავთ პირველ თავში წარმოდგენილი კომუნიკაციის პროცესის გაფართოებას, რადგან ვხედავთ, რომ მას შემდეგ, რაც გაბრიელი იოანეს უწყებას გადასცემს, იოანე ამ უწყებით იმდენად არის ძლეულ-შედრული, რომ გაბრიელის თაყვანისცემას ცდილობს; მაშინ კი გაბრიელი იოანეს ამ გაუგებრობას იყენებს იმის დასანახებლად, რომ ზეციერი ანგელოზები, მიწიერი წინასწარმეტყველები და ყველა, ვინც ამ უწყების სიტყვებს იცავს, არიან „თანამსახურნი“, რომელთაც თაყვანი უნდა სცენ შემოქმედ ღმერთს და არა ღვთის ქმნილებას.

ეს მუხლები აღწერს იმავე მოვლენებსა და იმავე უწყებას, რომელთაც პირველ თავში განვიხილავთ. ისინი იმეორებენ იმ ერთგულ და ჭეშმარიტ სიტყვებს, რომლებიც ღვთის მსახურებს აჩვენებს, რა უნდა აღსრულდეს მათ. უწყება კვლავაც წარმოდგენილია ღმერთსა და მის მსახურებს შორის კავშირის პროცესის კონტექსტში. ოცდამეორე თავში ვპოულობთ კიდევ უფრო მეტ მტკიცებულებას იმისა, რომ ეს უწყება არის საბოლოო გამაფრთხილებელი უწყება, რადგან „ჟამი“, რომელიც „ახლოა“, აღნიშნულია როგორც ის, რაც ხდება ადამიანური გამოცდის ვადის დახურვის უშუალოდ წინ; ვინაიდან განცხადება, რომ „ვინც უსამართლოა, კვლავ იყოს უსამართლო; და ვინც ბილწია, კვლავ იყოს ბილწი; და ვინც მართალია, კვლავ იყოს მართალი; და ვინც წმიდაა, კვლავ იყოს წმიდა“, აღნიშნავს გამოცდის ვადის დახურვას და ამით აღნიშნავს შვიდი უკანასკნელი წყლულის დასაწყისს, რომლებიც, თავის მხრივ, ქრისტეს მეორედ მოსვლით სრულდება.

„იმ დროს აღდგება მიქაელი, დიდი მთავარი, რომელიც დგას შენი ხალხის ძეთა დასაცავად; და იქნება გასაჭირის ჟამი, რომლის მსგავსი არ ყოფილა მას შემდეგ, რაც ერი არსებობდა, იმავე დრომდე; და იმ დროს გადარჩება შენი ხალხი, ყოველი, ვინც წიგნში ჩაწერილი აღმოჩნდება.“ დანიელი 12:1.

„როცა მესამე ანგელოზის უწყება დასრულდება, წყალობა მეტად აღარ შეევედრება დედამიწის დამნაშავე მცხოვრებლებს. ღვთის ხალხს თავისი საქმე აღსრულებული ექნება. მათ მიღებული ექნებათ „გვიანი წვიმა“, „განახლება უფლის თანდასწრებისაგან“, და მომზადებულნი იქნებიან მათ წინაშე მდგომი განსაცდელის ჟამისთვის. ანგელოზები ცაში აქეთ-იქით იჩქარიან. დედამიწიდან დაბრუნებული ანგელოზი აცხადებს, რომ მისი საქმე დასრულებულია; საბოლოო გამოცდა მოვლენილია ქვეყანაზე, და ყველამ, ვინც თავი ღვთიური მცნებებისადმი ერთგულად დაამტკიცა, მიღებული აქვს „ცოცხალი ღვთის ბეჭედი“. შემდეგ იესო წყვეტს თავის შუამდგომლობას ზემო საწმიდარში. იგი აღმართავს ხელებს და მაღალი ხმით ამბობს: „აღსრულდა“; და მთელი ანგელოზთა მხედრობა იხდის გვირგვინებს, როცა იგი ამ საზეიმო განცხადებას წარმოთქვამს: „ვინც უსამართლოა, კვლავ უსამართლობდეს; და ვინც უწმიდურია, კვლავ უწმიდურობდეს; ხოლო ვინც

მართალია, კვლავ მართლობდეს; და ვინც წმიდაა, კვლავ წმიდობდეს.“
გამოცხადება 22:11. ყოველი საქმე გადაწყვეტილია სიცოცხლისთვის ან
სიკვდილისთვის.“ დიადი ბრძოლა, 613.

გამოცხადების წიგნის დასაწყისშიც და გამოცხადების წიგნის დასასრულსაც ერთი და იგივე ამბავია წარმოდგენილი. ამ ორ მონაკვეთის შეჯერება საშუალებას გვაძლევს გავიგოთ, რომ „იესო ქრისტეს გამოცხადება“ არის უკანასკნელი გამაფრთხილებელი უწყება კაცობრიობისათვის ქრისტეს მეორედ მოსვლამდე. ეს უწყება სიმბოლურად წარმოდგენილია ანგელოზით, რომელიც მადლის ჟამის დასრულებამდე ცოტა ხნით ადრე მოდის. ეს უწყება კაცობრიობას ორ კლასად ჰყოფს იმის მიხედვით, კითხულობენ, ისმენენ და იცავენ თუ არა იმ უწყებას, რომელიც იხსნება მაშინ, როცა „ჟამი ახლოა“ — მადლის ჟამის დასრულებამდე სწორედ ცოტა ხნით ადრე.

„როდესაც ამ მსოფლიოს ისტორიის დასასრულს ვუახლოვდებით, უკანასკნელ დღეებთან დაკავშირებული წინასწარმეტყველებანი განსაკუთრებით მოითხოვს ჩვენს შესწავლას. ახალი აღთქმის უკანასკნელი წიგნი სავსეა ჭეშმარიტებით, რომლის გაგებაც ჩვენთვის აუცილებელია. სატანამ მრავალთა გონება დააბრმავა, ისე რომ ისინი სიამოვნებით დაეუფლნენ ყოველგვარ საბაბს, რათა გამოცხადება თავიანთი შესწავლის საგნად არ ექციათ.

„გამოცხადების წიგნი“, დანიელის წიგნთან კავშირში, მოითხოვს გულდასმით შესწავლას. ყოველი ღმრთისმოშიში მასწავლებელი დაე ფიქრობდეს, როგორ ჩასწვდეს ყველაზე ნათლად და როგორ წარმოადგინოს სახარება, რომლის გასაცხადებლადაც ჩვენი მაცხოვარი პირადად მოვიდა თავის მსახურ იოანესთან,—„იესო ქრისტეს გამოცხადება, რომელიც ღმერთმა მისცა მას, რათა ეჩვენებინა თავის მონებს, რაც მალე უნდა მოხდეს.“ არავინ უნდა დამწუხრდეს გამოცხადების შესწავლისას მისი, როგორც ჩანს, იდუმალი სიმბოლოების გამო. „თუ რომელიმე თქვენგანს აკლდეს სიბრძნე, სთხოვოს ღმერთს, რომელიც ყველას უხვად აძლევს და არ აყვედრის.“ „ნეტარია, ვინც კითხულობს, და ისინი, ვინც ისმენენ ამ წინასწარმეტყველების სიტყვებს და იცავენ მასში დაწერილს, რადგან დრო ახლოს არის.“ ჩვენ უნდა ვუქადაგოთ ქვეყნიერებას დიადი და საზეიმო ჭეშმარიტებანი, რომლებიც გამოცხადების წიგნშია მოცემული. ღვთის ეკლესიის თვით გეგმებსა და პრინციპებში ეს ჭეშმარიტებანი უნდა შევიდეს. საჭიროა ამ წიგნის უფრო ახლო და უფრო გულმოდგინე შესწავლა, მასში მოცემული ჭეშმარიტებების უფრო გულმხურვალე გადმოცემა,—ჭეშმარიტებებისა, რომლებიც შეეხება ყველას, ვინც ამ უკანასკნელ დღეებში ცხოვრობს. ყველამ, ვინც ემზადება თავისი უფლის შესახვედრად, ეს წიგნი გულმოდგინე შესწავლისა და ლოცვის საგნად უნდა აქციოს. იგი სწორედ ის არის, რასაც მისი სახელწოდება ნიშნავს,—გამოცხადება იმ უმნიშვნელოვანესი მოვლენებისა, რომლებიც უნდა მოხდეს ამ დედამიწის ისტორიის უკანასკნელ დღეებში. იოანე, ღვთის სიტყვისა და ქრისტეს მოწმობისადმი თავისი ერთგული ნდობის გამო, პატმოსის კუნძულზე გადაასახლეს. მაგრამ მისმა გადასახლებამ იგი ქრისტეს არ ჩამოაშორა. უფალი ეწვია თავის ერთგულ მსახურს მის გადასახლებაში და მისცა მას დარიგება იმის შესახებ, რაც უნდა მოეცლინოს ქვეყნიერებას.

„ეს დარიგება ჩვენთვის უდიდესი მნიშვნელობისაა; ვინაიდან ჩვენ ვცხოვრობთ ამ დედამიწის ისტორიის უკანასკნელ დღეებში. მალე შევაბიჯებთ იმ მოვლენათა აღსრულებაში, რომელნიც ქრისტემ იოანეს უჩვენა, რომ უნდა მომხდარიყო. როდესაც უფლის მაცნეები ამ საზეიმო ჭეშმარიტებებს წარადგენენ, მათ უნდა აცნობიერებდნენ, რომ მარადიული ინტერესის საკითხებს ეხებიან, და უნდა ეძიებდნენ სულიწმიდის ნათლობას, რათა ილაპარაკონ არა თავიანთი სიტყვებით, არამედ იმ სიტყვებით, რომელთაც ღმერთი მისცემს მათ.“

„გამოცხადების წიგნი ხალხისთვის უნდა გაიხსნას. მრავალს ასწავლეს, რომ იგი დაბეჭდილი წიგნია, მაგრამ იგი დაბეჭდილია მხოლოდ მათთვის, ვინც ჭეშმარიტებასა და ნათელს უარყოფს. მასში მოცემული ჭეშმარიტებანი უნდა გამოცხადდეს, რათა ადამიანებს მიეცეთ შესაძლებლობა, მოემზადონ იმ მოვლენებისთვის, რომლებიც ასე მალე უნდა აღსრულდეს. მესამე ანგელოზის უწყება უნდა იქნეს წარმოდგენილი, როგორც ერთადერთი იმედი დაღუპვისკენ მიმავალი სამყაროს ხსნისათვის.“

„უკანასკნელი დღეების საფრთხენი ჩვენზეა მოწვენილი, და ჩვენს საქმეში ხალხი უნდა გავაფრთხილოთ იმ საშიშროების შესახებ, რომელშიც ისინი იმყოფებიან. ნულარ დარჩება შეხების გარეშე ის საზეიმო სცენები, რომელნიც წინასწარმეტყველებამ გამოავლინა, როგორც მალე მოსახდენი. ჩვენ ღვთის მაცნენი ვართ და დასაკარგი დრო არა გვაქვს. ისინი, რომელნიც ირჩევენ იყვნენ თანამშრომელნი ჩვენს უფალ იესო ქრისტესთან, გამოავლენენ ღრმა ინტერესს იმ ჭეშმარიტებათა მიმართ, რომელნიც ამ წიგნშია ნაპოვნი. კალმითა და ხმით ისინი იღვწიან, რათა ნათელი გახადონ ის საკვირველი საგნები, რომელთა გამოსაცხადებლადაც ქრისტე ზეციდან მოვიდა.“ Signs of the Times, July 4, 1906.

ასზე მეტი წლის წინ, 1906 წელს, ჩვენთვის ცნობილი გახდა, რომ მალე „ჩვენ შევალთ იმ მოვლენათა აღსრულებაში, რომელთა განხორციელებაც ქრისტემ იოანეს უჩვენა.“ 1906 წელს ეს უწყება ჯერ კიდევ დაბეჭდილი იყო. მნიშვნელოვანია იმის გაგება, რომ იესო ქრისტეს გამოცხადების უწყება ღვთის ერს სწორედ იმ მოვლენათა აღსრულების წინ გაეხსნება. ჩვენ გვეუბნებიან, რომ გამოცხადების წიგნი „ზუსტად ის არის, რასაც მისი სახელწოდება აღნიშნავს,—ამ ქვეყნის ისტორიის უკანასკნელ დღეებში მოსახდენ უმნიშვნელოვანეს მოვლენათა გამოცხადება.“

ისინი იხსნება, რათა ღვთის ერმა მისცეს გაფრთხილება, რათა მათ, ვინც ამ გაფრთხილებას ისმენს, „ჰქონდეთ შესაძლებლობა მოემზადონ იმ მოვლენებისთვის, რომლებიც ასე მალე უნდა მოხდეს.“ ღირს აღნიშვნა (რადგან იოანე წარმოადგენს ღვთის ერს იმ ისტორიულ ხანაში, როდესაც ეს უწყება უნდა იქნეს გამოცხადებული), რომ იოანე ასახელებს იმ ორ საკითხს, რომელთა გამო იდევნებოდა იგი. „ღვთის სიტყვისადმი თავისი ერთგული რწმენისა და ქრისტეს მოწმობის გამო“ იგი „განდევნილ იქნა პატმოსის კუნძულზე.“ იგი განიდევნა იმიტომ, რომ იღებდა როგორც ბიბლიას, ისე წინასწარმეტყველების სულს, რომელიც არის „იესოს მოწმობა.“

და მის ფეხებთან დავეცი, რათა თავყვანი მეცა მისთვის. და მითხრა მე: ნუ იზამ ამას; მე შენი თანამოსამსახურე ვარ და შენი ძმათაგანი, რომელთაც იესოს მოწმობა აქვთ;

ღმერთს ეცი თაყვანი, რადგან იესოს მოწმობა წინასწარმეტყველების სულია.
გამოცხადება 19:10.

იოანე წარმოადგენს მსოფლიოს აღსასრულის ჟამს მცხოვრებ ხალხს, რომელთაც ესმით იესო ქრისტეს გამოცხადების უწყება და რომლებიც დევნას განიცდიან როგორც ბიბლიის, ასევე წინასწარმეტყველების სულის ერთგულად დაცვისათვის.

პირველი თავის პირველ სამ მუხლში ხაზგასმულია ღმერთ მამასა და მის მსახურთა შორის ურთიერთობის პროცესი. ოცდამეორე თავი ამ ურთიერთობის პროცესის თხრობას განაგრძობს. ეს ორი მონაკვეთი წარმოადგენს გამოცხადების წიგნის დასაწყისსა და დასასრულს და ერთად დეტალურად წარმოაჩენს იოანეს როლს წინასწარმეტყველურ ილუსტრაციაში. იგი მხოლოდ ის კი არ არის, ვინც გამოცხადების სიტყვები დაწერა, არამედ წარმოადგენს აგრეთვე მათაც, რომლებიც ქვეყნის აღსასრულს უკანასკნელ გამაფრთხილებელ უწყებას აუწყებენ.

უფალმა წარმოთქვა სიტყვა; დიდძალი იყო მხედრობა მათი, ვინც მას აუწყებდა.
ფსალმუნები 68:11

იოანემ „იხილა“ და „ისმინა“ ის „საგნები“, რომლებიც ამ უწყებას შეადგენს, და ებრძანა, დაეწერა და გაეგზავნა ეს უწყება ეკლესიებისთვის.

ამბობდა: მე ვარ ალფა და ომეგა, პირველი და უკანასკნელი; და: რასაც ხედავ, დაწერე წიგნში და გაუგზავნე აზიაში მყოფ შვიდ ეკლესიას: ეფესოს, და სმირნას, და პერგამოსს, და თიატირას, და სარდესს, და ფილადელფიას, და ლაოდისიას.
გამოცხადება 1:19.

ის, რაც მან „მოისმინა“ და „იხილა“, ჩასაწერად და აზია მცირის შვიდი ეკლესიისათვის გასაგზავნად ებრძანა; მაგრამ როდესაც საქმე ცალკეულ ეკლესიებს შეეხებოდა, იესო გზავნილებს უშუალოდ იოანეს კარნახობდა, რადგან შვიდივე ეკლესიისადმი ყოველი გზავნილი იწყება სიტყვებით: „და მიწერე ... ეკლესიის ანგელოზს.“ იესო ეკლესიებისადმი განკუთვნილ ცალკეულ გზავნილებს კარნახობდა.

იესომ იოანეს უკარნახა; აგრეთვე იესომ იოანეს უთხრა, დაეწერა, რაც იხილა და ისმინა; და ერთხელ იესომ იოანეს უთხრა, რომ „არ“ დაეწერა, რაც მოესმინა.

და შესძახა ძლიერი ხმით, როგორც ლომი ბრდღვინავს; და როცა შესძახა, შვიდმა ქუხილმა წარმოთქვა თავისი ხმები. და როცა შვიდმა ქუხილმა წარმოთქვა თავისი ხმები, მე ვაპირებდი დაწერას; და მოვისმინე ხმა ზეციდან, რომელიც მეუბნებოდა: დაბეჭდე ის, რაც შვიდმა ქუხილმა წარმოთქვა, და ნუ დაწერ მათ. გამოცხადება 10:3, 4.

იოანეს ეთქვა, დაებეჭდა ის, რაც შვიდმა ქუხილმა წარმოთქვა, და ამით იგი ბეჭედს ადებდა შვიდი ქუხილის უწყებას, ისევე როგორც დანიელს ებრძანა, დაებეჭდა თავისი წიგნი აღსასრულის ჟამამდე.

ხოლო შენ, ო დანიელ, დამარხე ეს სიტყვები და დაბეჭდე ეს წიგნი აღსასრულის ჟამამდე: მრავალნი ივლიან აქეთ-იქით, და ცოდნა მოიმატებს.... და თქვა მან: წადი

შენი გზით, დანიელ, რადგან ეს სიტყვები დახშულია და დაბეჭდილია
აღსასრულის ჟამამდე. დანიელი 12:4, 9.

„მას შემდეგ, რაც ამ შვიდმა ქუხილმა თავისი ხმები გამოსცა, იოანეს ეძლევა
მითითება, როგორც დანიელს მცირე წიგნთან დაკავშირებით: ‘დაბეჭდე ის, რაც
შვიდმა ქუხილმა თქვა.’“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, ტომი 7, 971.

რასაც ჩვენ ვადგენთ, არის ის, რომ გამოცხადების წიგნის როგორც დასასრულში, ისე
დასაწყისში, ერთი უწყება არის აღნიშნული. ამ უწყების გადაცემის პროცესიც ასევე
არის მითითებული. ის როლი, რომელსაც იოანე ასრულებს ამ უწყების გადაცემაში,
განსაკუთრებულად არის გამოკვეთილი. ზოგჯერ იგი უბრალოდ წერდა იმას, რაც
იხილა და მოისმინა. სხვა დროს მას კარნახობდნენ, ხოლო ერთხელ ეუბნენ, რომ არ
დაეწერა ის, რაც მოისმინა. იესო ქრისტეს გამოცხადების უწყება მოცემულია მამის
მიერ, იესოსთვის, გაბრიელისთვის და შემდეგ წინასწარმეტყველ იოანესთვის,
რომელსაც მიეცა პასუხისმგებლობა, დაეწერა ეს უწყება და გაეგზავნა იგი
ეკლესიებისთვის.

დაწერე, რაც იხილე, და რაც არის, და რაც ამის შემდეგ უნდა მოხდეს. გამოცხადება
1:19.

შესაძლებელია, რომ ვინმემ ეს მუხლი წაიკითხოს და ვერ შეიცნოს ის
წინასწარმეტყველური პრინციპი, რომელიც იოანესთვის მიცემულ წერილობით
ბრძანებაშია გამოკვეთილი. ნანახი და მოსმენილი „რამეების“ ჩაწერა ნიშნავს
მიმდინარე ისტორიის დაფიქსირებას, რადგან იოანეს დროს ეს „რამეები“ არსებობდა.
მიმდინარე ისტორიის ჩაწერა და ამით, იმავდროულად, იმ საქმეთა ჩაწერა, რომელნიც
მომავალში უნდა იყოს, არის გამოცხადების წიგნში არსებული მთავარი
წინასწარმეტყველური წესი. იოანე გამოყენებულია სწორედ ამ პრინციპისა და მისი
მნიშვნელობის ხაზგასასმელად და საჩვენებლად, რადგან არსებითად მას ეთქვა,
დაეწერა „რაც არის, და“ ამის კეთებისას შენ დაწერ „რაც ამის შემდეგ უნდა მოხდეს“,
რადგან ისტორია მეორდება. ეს წინასწარმეტყველური ხერხი არის იესოს ხელმოწერა,
რადგან ხელმოწერა სახელია, ხოლო მისი სახელი გამოცხადების პირველ თავში არის
აღფა და ომეგა. იგი დასასრულს დასაბამთან აიგივებს.

ჩვენ მხოლოდ ახლა ვიწყებთ „იესო ქრისტეს გამოცხადების“ შესწავლას და ამჟამად
განვიხილავთ პირველი თავის პირველ სამ მუხლს. საბოლოო გამაფრთხილებელი
უწყება, სახელწოდებით „იესო ქრისტეს გამოცხადება“, ზეციერი მამისაგან ეცნობა
იესოს, იესოსაგან — გაბრიელს, გაბრიელისაგან — იოანეს, რომელიც მას წიგნში იწერს,
რათა ეკლესიებს გაეგზავნოს. რადგან ეს უწყება ასე უშუალოდ იწოდება „იესო ქრისტეს
გამოცხადებად“, მნიშვნელოვანია აღინიშნოს, რომ ყოველივე იმას შორის, რაც
შთაგონებული სიტყვის მეშვეობით ადამიანებს დაეწერა ქრისტეს გამოსაცხადებლად,
იესოს ვინაობისა და მისი არსების ის ერთი განმასხვავებელი ნიშანი იოანეს
საქმიანობაში გამოიხატება, როდესაც ის ამ უწყებას იწერს. როგორც იგი წერდა იმ
საგნებს, რომლებიც მაშინ იყო, ის ასევე წერდა იმ საგნებსაც, რომლებიც ჯერ კიდევ
უნდა მომხდარიყო.

ისტორიის განმეორების ჭეშმარიტება გამოიხატება მაშინ, როდესაც იოანე თავის დროსა და ეპოქისთვის აფიქსირებს გაფრთხილებას, რომელიც ამავე დროს მომავალი დროისთვისაც არის გაფრთხილება. როდესაც იოანემ ქრისტიანული ეკლესიის დასაწყისში შვიდ ეკლესიას მისწერა, იგი ამავე დროს წუთისოფლის დასასრულის ჟამს არსებული ქრისტიანული ეკლესიისთვისაც წერდა გაფრთხილებას. ქრისტეს ხასიათის ეს თვისება წარმოდგენილია მაშინ, როცა ქრისტეს ეწოდება ალფა და ომეგა, ანუ დასაბამი და დასასრული, ანუ პირველი და უკანასკნელი. სინამდვილეში, ბიბლია ქრისტეს ხასიათის ამ თვისებას ასახელებს იმის დამამტკიცებლად, რომ იგი არის ერთადერთი ღმერთი.

გამოცხადების პირველი თავის მიხედვით, იესო საკუთარ თავს ალფასა და ომეგას უწოდებს.

უფლის დღესა შინა სულით აღვსილი ვიყავი, და მოვისმინე ჩემს უკან დიდი ხმა, ვითარცა საყვირისა, რომელიც ამბობდა: მე ვარ ალფა და ომეგა, პირველი და უკანასკნელი; და: რასაც ხედავ, დაწერე წიგნში და გაუგზავნე აზიაში მყოფ შვიდ ეკლესიას: ეფესოს, და სმირნას, და პერგამოს, და თიატირას, და სარდეს, და ფილადელფიას, და ლაოდისკიას.

და მივბრუნდი, რათა მეხილა ის ხმა, რომელიც მელაპარაკებოდა. და როცა მივბრუნდი, ვიხილე შვიდი ოქროს სასანთლე; და შვიდი სასანთლის შუაგულში — ერთი, კაცის მის მსგავსი, მოსილი სამოსლით, რომელიც ფეხებამდე სწვდებოდა, და მკერდთან ოქროს სარტყლით შემოსარტყლული. მისი თავი და თმა თეთრი იყო, როგორც მატყლი, როგორც თოვლი; და მისი თვალები — როგორც ცეცხლის ალი; და მისი ფეხები — როგორც ღუმელში გავარვარებული სპილენძი; და მისი ხმა — როგორც მრავალი წყლის ხმა. და მას მარჯვენა ხელში შვიდი ვარსკვლავი ეპყრა; და მისი პირიდან გამოდიოდა ბასრი, ორღესული მახვილი; და მისი სახე იყო, როგორც მზე ბრწყინავს თავისი ძალით.

და როცა იგი ვიხილე, მის ფერხთით დავეცი, ვითარცა მკვდარი. და დამადო თავისი მარჯვენა ხელი და მითხრა: ნუ გეშინია; მე ვარ პირველი და უკანასკნელი. გამოცხადება 1:10–17.

ამ მუხლებში მრავალი ჭეშმარიტებაა, მაგრამ აქ მხოლოდ იმას აღვნიშნავ, რომ როდესაც იოანემ მოისმინა ქრისტეს საყვირის მსგავსად ჟღერადი ხმა და მობრუნდა, რათა ენახა, ვინ იყო ის, ვინც ელაპარაკებოდა, მან იხილა იესო ქრისტე, როგორც ზეციური მღვდელმთავარი, ზეციური საწმიდრის წმიდა ადგილზე. შემდეგ იესომ საკუთარი თავი განსაზღვრა, როგორც ალფა და ომეგა და როგორც პირველი და უკანასკნელი. უწყებაში და მის გადმოცემაში პირველ სამ მუხლში ჩვენ ვპოვეთ ჭეშმარიტების ხაზი, რომელიც შეესაბამებოდა ჭეშმარიტების ხაზს გამოცხადების დასასრულში. როგორც ალფა და ომეგა, იესო დასასრულს დასაწყისით წარმოაჩენს, უკანასკნელს — პირველით. გამოცხადების წიგნის დასასრულშიც, როგორც დასაწყისში, იგი კვლავ განსაზღვრავს საკუთარ თავს, როგორც ალფასა და ომეგას.

და მითხრა მე: ეს სიტყვები სარწმუნო და ჭეშმარიტია; და უფალმა ღმერთმა წმიდა წინასწარმეტყველთა გამოავლინა თავისი ანგელოზი, რათა უჩვენოს თავის მონებს ის, რაც მალე უნდა აღსრულდეს. აჰა, მალე მოვალ; ნეტარია ის, ვინც იცავს ამ წიგნის წინასწარმეტყველების სიტყვებს.

და მე, იოანემ, ვიხილე ესენი და მოვისმინე ისინი. და როცა მოვისმინე და ვიხილე, დავეცი, რათა თავყვანი მეცა იმ ანგელოზის ფერხთით, რომელმაც ესენი მიჩვენა. მაშინ მითხრა მან: ნუ იზამ ამას, რადგან მე შენი თანამსახური ვარ, და შენი ძმებისა — წინასწარმეტყველთა, და მათიც, რომელნიც იცავენ ამ წიგნის სიტყვებს; ღმერთს ეცი თავყვანი.

და მითხრა მე: ნუ დაბეჭდავ ამ წიგნის წინასწარმეტყველების სიტყვებს, რადგან ჟამი ახლოს არის.

ვინც უსამართლოა, კვლავ უსამართლო იყოს; და ვინც ბილწია, კვლავ ბილწი იყოს; და ვინც მართალია, კვლავ მართალი იყოს; და ვინც წმიდაა, კვლავ წმიდა იყოს.

და აჰა, მოვდივარ მალე; და ჩემი საზღაური ჩემთანაა, რათა მივაგო თითოეულს მისი საქმისამებრ. მე ვარ ალფა და ომეგა, დასაწყისი და დასასრული, პირველი და უკანასკნელი. გამოცხადება 22:7–13.

გამოცხადების წიგნი გულმოდგინედ აღწერს, რომ როდესაც იოანე წერს ამ უწყებას, ეს უწყება დაფუძნებული იქნება დასაწყისის პრინციპზე, რომელიც დასასრულს ასახავს. ეს უწყება არის პირველი ჭეშმარიტება, რომელიც იხსნება გამოცხადების წიგნში, და სწორედ ეს *zelfde* ჭეშმარიტება არის უკანასკნელი, რაც ამ წიგნში ითქმის. და დამოწმებაში, რომელიც მოცემულია გამოცხადების წიგნის დასაწყისსა და დასასრულში, იესო საკუთარ თავს მოიხსენიებს როგორც ალფასა და ომეგას, დასაწყისსა და დასასრულს, და როგორც პირველსა და უკანასკნელს.

გამოცხადების წიგნის პირველი სამი მუხლი კაცობრიობისთვის განკუთვნილ საბოლოო გამაფრთხილებელ უწყებას განსაზღვრავს. ეს არის გაფრთხილება, რომელიც წინ უძღვის შვიდ უკანასკნელ წყლულს და ქრისტეს მეორედ მოსვლას. იესო ქრისტეს გამოცხადების უწყება „გამოგზავნილ იქნა და ნიშნებით იქნა უწყებული“ „მისი ანგელოზის მიერ“.

იგივე გამაფრთხილებელი უწყება შემდეგ გამოცხადების ბოლო მონაკვეთშიც არის განსაზღვრული და იგი ასევე წარმოდგენილია როგორც გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის მესამე ანგელოზი.

და მესამე ანგელოზი გაჰყვა მათ და დიდი ხმით თქვა: თუ ვინმე თავყვანს სცემს მხეცს და მის ხატებას და მიიღებს მის ნიშანს თავის შუბლზე ან თავის ხელზე, ისიც შესვამს ღვთის რისხვის ღვინოს, რომელიც შეუზავებლად არის ჩასხმული მისი მრისხანების სასმისში; და იტანჯება ცეცხლითა და გოგირდით წმიდა ანგელოზთა წინაშე და კრავის წინაშე. და მათი ტანჯვის კვამლი ადის უკუნიითი უკუნიამდე; და არ აქვთ მოსვენება არც დღე, არც ღამე, მათ, ვინც თავყვანს სცემს მხეცს და მის ხატებას, და ვინც იღებს მისი სახელის ნიშანს. გამოცხადება 14:9–11.

საბოლოო გამაფრთხილებელი უწყება არის ის უწყება, რომელიც მესამე ანგელოზით არის წარმოდგენილი. იგი არის საბოლოო გაფრთხილება, რადგან პირდაპირ განსაზღვრავს კაცობრიობისათვის უკანასკნელ გამოცდას. არის კიდევ სხვა ანგელოზი, რომელიც მოსდევს და უერთდება მესამე ანგელოზს, და ეს ანგელოზიც ასევე წარმოადგენს საბოლოო გამაფრთხილებელ უწყებას.

ამის შემდეგ ვიხილე სხვა ანგელოზი, ჩამომავალი ზეციდან, რომელსაც დიდი ძალაუფლება ჰქონდა; და დედამიწა განათდა მისი დიდებით. და მან ძლიერად შეჰლადა ძლიერი ხმით და თქვა: დაეცა, დაეცა ბაბილონი დიდი, და გახდა ეშმაკთა სამკვიდრებელი, ყოველი უწმინდური სულის სამყოფელი და ყოველი უწმინდური და სამულველი ფრინველის გალია. რადგან ყველა ერმა შესვა მისი სიძვის რისხვის ღვინო, და ქვეყნიერების მეფეებმა მასთან იმრუშეს, და ქვეყნიერების ვაჭრები გამდიდრდნენ მისი განცხრომის სიუხვით.

და მოვისმინე ზეციდან სხვა ხმა, რომელიც ამბობდა: გამოდით მისგან, ჩემო ხალხო, რათა არ გახდეთ მისი ცოდვების თანაზიარნი და რათა არ მიიღოთ მისი წყლულები. რადგან მისმა ცოდვებმა ზეცას უწია და ღმერთმა გაიხსენა მისი უსამართლობანი. გამოცხადება 18:1–5.

იესო ქრისტეს გამოცხადებად წოდებული უწყება წარმოდგენილია პირველ, მეოთხემეტე, მეთვრამეტე და ოცდამეორე თავებში. ეს უწყება აღნიშნულია ანგელოზით, რომელიც გამოცხადების პირველ და უკანასკნელ მოხსენიებაში გაიგივებულია ანგელოზ გაბრიელთან, ხოლო შემდეგ, მეოთხემეტე და მეთვრამეტე თავებში, ეს უწყება სიმბოლურად არის წარმოდგენილი ანგელოზით, რომელიც ცაში მიფრინავს ან ზეციდან ჩამოდის.

მეთვრამეტე თავში ზეციდან ჩამომავალი ანგელოზი წინასწარ არის გამოსახული მეათე თავში, როდესაც ანგელოზი ჩამოდის და ერთ ფეხს ხმელეთზე დგამს, ხოლო მეორეს — ზღვაზე. იმ ანგელოზს აქვს წიგნი, რომლის შექმაც იოანეს ებრძანება; იგი მის პირს ატკბობს, ხოლო მუცელს ამწარებს. წიგნი, რომელსაც იოანე ჰქამს, არის უწყება, და უწყება, რომელსაც ეს მცირე წიგნი წარმოადგენს, წინასახეობრივად გამოსახავს გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზის უწყებას; მაშასადამე, ისიც საბოლოო გამაფრთხილებელი უწყების წარმოდგენაა.

ჩვენ გვეუბნებიან, რომ ღვთის უწყება ანგელოზის მიერ იყო მოვლენილი და ნიშნებით გამოცხადებული; ხოლო როდესაც გულდასმით ვეძებთ საბოლოო გაფრთხილების უწყების გამოსახვას გამოცხადების წიგნში, ვპოულობთ, რომ შვიდგზის ანგელოზი აღნიშნავს საბოლოო გაფრთხილების უწყებას. პირველ და უკანასკნელ შემთხვევებში ეს ანგელოზი გაბრიელი იყო. შემდეგ, გამოცხადების მეათე თავში, ვხედავთ ანგელოზს, რომელიც ჩამოდის და ხელში პატარა წიგნი უჭირავს. გამოცხადების მეოთხემეტე თავში კიდევ სამ ანგელოზს ვხედავთ, და ყოველი მათგანი საბოლოო გაფრთხილების უწყებას წარმოადგენს. შემდეგ, გამოცხადების მეთვრამეტე თავში, ვხედავთ სხვა ანგელოზს, რომელიც იმავე საბოლოო გაფრთხილების უწყებას წარმოადგენს. შვიდი საბოლოო გაფრთხილების უწყება ანგელოზებით არის წარმოდგენილი. პირველი და უკანასკნელი ანგელოზი გაბრიელია, ხოლო პირველი და

უკანასკნელი ანგელოზის შორის მდგარი ხუთი ანგელოზი სიმბოლური ანგელოზებია.

რასაკვირველია, შვიდივე ეკლესიასაც ჰყავს ანგელოზი, მაგრამ ისინი ეკლესიებს მიუტანენ გზავნილს, მაშინ როცა საბოლოო გამაფრთხილებელი უწყება, რომლის შესახებაც ვმსჯელობდით, არის უწყება, რომლის მსმენელიც მთელი მსოფლიოა.

საბოლოო გამაფრთხილების გზავნილის წარმომადგენელი შვიდივე წინასწარმეტყველური ხაზი საგულდაგულოდ უნდა იქნეს შეფასებული და ერთმანეთთან შეთანხმებული, მაგრამ ამ ეტაპზე მსურს უბრალოდ განვსაზღვრო აღფასა და ომეგას ერთი ძირითადი პრინციპი. როდესაც რაიმე საგანი პირველად არის მოხსენიებული ღვთის სიტყვაში, ეს არის ყველაზე მნიშვნელოვანი მითითება. პირველად, როცა „თესლი“ არის მოხსენიებული ბიბლიაში, ეს არის დაბადების 1:11-ში, სადაც გვეუბნება, რომ თესლი გამოიღებდა „თავისი გვარისამებრ“. თესლის პირველი მოხსენიება ხაზს უსვამს იმას, რომ მას აქვს დნმ, რომელიც აუცილებელია საკუთარი თავის კვლავ წარმოსაქმნელად. იესომ ღვთის სიტყვა თესლად განსაზღვრა.

იმავე დღეს იესო გამოვიდა სახლიდან და დაჯდა ზღვის ნაპირთან. და დიდძალი ხალხი შეიკრიბა მისთანა, ისე რომ იგი შევიდა ნავში და დაჯდა; ხოლო მთელი ხალხი ნაპირზე იდგა. და მრავალს ეუბნებოდა მათ იგავებით, ამბობდა:

აჰა, მთესველი გავიდა სათესად; და როცა თესავდა, ზოგი თესლი გზისპირას დაეცა, და მოვიდნენ ცის ფრინველნი და შეჭამეს იგი. ზოგი კლდოვან ადგილას დაეცა, სადაც ბევრი მიწა არ იყო; და მყისვე აღმოცენდა, რადგან მიწის სიღრმე არ ჰქონდა. ხოლო როცა მზე ამოვიდა, დაიწვნენ; და რადგან ფესვი არ ჰქონდათ, გახმნენ. ზოგი ეკლებში დაეცა; ეკლები აღმოცენდნენ და დაახრჩვეს ისინი. ხოლო ზოგი კარგ მიწაში დაეცა და ნაყოფი გამოიღო: ზოგმა ასმაგი, ზოგმა სამოცმაგი, ზოგმა ოცდაათმაგი. ვისაც ყურნი აქვს სასმენად, ისმინოს.

და მოწაფეები მივიდნენ და უთხრეს მას: რატომ ელაპარაკები მათ იგავებით?

მან მიუგო და უთხრა მათ: თქვენ მოგეცათ, რომ იცოდეთ ცათა სასუფეველის საიდუმლოებანი, ხოლო მათ ეს არ მისცემიათ. რადგან ვისაც აქვს, მას მიეცემა და უხვად ექნება; ხოლო ვისაც არა აქვს, იმას ისიც წაერთმევა, რაც აქვს. ამიტომ იგავებით ველაპარაკები მათ: რადგან ხედავენ და ვერ ხედავენ, ისმენენ და ვერ ისმენენ, არც ესმით. და მათზე სრულდება ესაიას წინასწარმეტყველება, რომელიც ამბობს: სმენით მოისმენთ და ვერ გაიგებთ; ხილვით იხილავთ და ვერ შეიგნებთ. რადგან ამ ხალხის გული გასქელდა, მათი ყურები მძიმედ ისმენენ, და თავიანთი თვალები დახუჭეს, რათა ოდესმე არ იხილონ თვალებით, არ მოისმინონ ყურებით, არ გაიგონ გულით, არ მოიქცნენ და მე არ განვკურნო ისინი.

ნეტარ არიან თქვენი თვალნი, რადგან ხედავენ, და თქვენი ყურნი, რადგან ისმენენ. რადგან ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: მრავალ წინასწარმეტყველსა და მართალს სურდა ეხილა ის, რასაც თქვენ ხედავთ, და ვერ იხილეს; და ესმინათ ის, რასაც თქვენ ისმენთ, და ვერ მოისმინეს.

ამიტომ ისმინეთ მთესველის იგავი.

როცა ვინმე ისმენს სასუფევლის სიტყვას და ვერ იგებს მას, მაშინ მოდის ზოროტი და იტაცებს იმას, რაც მის გულში იყო დათესილი. ეს არის იგი, ვინც თესლი გზის პირას მიიღო.

ხოლო კლდოვან ადგილებში დათესილი ის არის, ვინც ისმენს სიტყვას და მაშინვე სიხარულით იღებს მას; მაგრამ თავის თავში ფესვი არა აქვს და მხოლოდ დროებით ძლებს; ვინაიდან, როცა სიტყვის გამო გასაჭირი ან დევნა აღდგება, მაშინვე ცდება.

ეკალთა შორის დათესილი კი არის ის, ვინც ისმენს სიტყვას; მაგრამ ამ სოფლის საზრუნავი და სიმდიდრის მაცდურობა ახშობს სიტყვას, და იგი უნაყოფო ხდება.

ხოლო კეთილ მიწაში დათესილი თესლის მიმღები არის ის, ვინც ისმენს სიტყვას და იგებს მას; რომელიც ასევე ნაყოფს გამოიღებს და მოიტანს: ზოგი — ასად, ზოგი — სამოცად, ზოგი — ოცდაათად. მათე 13:1–23.

თესლს, რომელიც არის ღმერთის სიტყვა, აქვს მთელი ის დნმ, რაც საჭიროა სრული მცენარის გამოსაყვანად. ღმერთის სიტყვაში რომელიმე თემის პირველი ხსენება მოიცავს ამ თემის ყველა იმ ელემენტს, რაც მასში არსებობს. ეს ფაქტი ცნობილია, როგორც „პირველი ხსენების წესი“. რაც უფრო გულდასმით განიხილება ეს წესი, მით უფრო უდავო ხდება იგი.

სანამ განვაგრძობდეთ ჩვენს განმარტებას ალფასა და ომეგაზე და ღვთის სიტყვის, როგორც თესლის, განსაზღვრებაზე, ღირს, მათესგან ჩვენ მიერ ახლახან ციტირებული მონაკვეთიდან განვიხილოთ ზოგიერთი მნიშვნელოვანი საკითხი გამოცხადების წიგნის შესახებ ჩვენს განსჯაში. ყველა წინასწარმეტყველი სამყაროს აღსასრულზე ლაპარაკობს.

„თითოეული ძველი წინასწარმეტყველი უფრო ნაკლებად თავისი დროისთვის ლაპარაკობდა, ვიდრე ჩვენი დროისთვის, ასე რომ მათი წინასწარმეტყველება ჩვენთვის არის ძალაში. „ეს ყოველივე მათ შემთხვათ მაგალითებად; და ჩვენს დასარიგებლად დაიწერა, რომელთაც წუთისოფლის აღსასრული მოგვიწია.“ 1 კორინთელთა 10:11. „არა თავისთვის, არამედ ჩვენთვის ემსახურებოდნენ იმით, რაც ახლა გაუწყეს თქვენ მათ, ვინც სახარება გახარათ თქვენ ზეციდან მოვლინებული სულიწმიდით; რის შეცნობასაც ანგელოზები ნატრობენ.“ 1 პეტრე 1:12....

„ბიბლიამ თავისი საუნჯენი შეკრიბა და ერთად შეკრა ამ უკანასკნელი თაობისთვის. ძველი აღთქმის ისტორიის ყველა დიდი მოვლენა და საზეიმო მოქმედება გამეორდა და კვლავ მეორდება ეკლესიაში ამ უკანასკნელ დღეებში.“
Selected Messages, წიგნი 3, 338, 339.

ეს ნაწყვეტი წარმოგვიდგენს სამ მოწმეს, (პავლეს, პეტრეს და ელენ უაითს), რომლებიც ადასტურებენ იმ ფაქტს, რომ ყველა წინასწარმეტყველი საუბრობდა წუთისოფლის აღსასრულზე, ანუ სწორედ იმ დროზე, როდესაც გამოცხადების წიგნში დაფარული საიდუმლო იხსნება. ამიტომ, მათეს მეცამეტე თავში, როდესაც იესომ თქვა: „ნეტარ არიან თქვენი თვალები, რადგან ხედავენ; და თქვენი ყურები, რადგან ესმით. რადგან ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: მრავალ წინასწარმეტყველსა და მართალ კაცს სურდა

ეხილა ის, რასაც თქვენ ხედავთ, და ვერ იხილეს; და მოესმინა ის, რასაც თქვენ ისმენთ, და ვერ მოისმინეს“, იგი გამოხატავდა იმავე კურთხევას, რომელიც აღნიშნულია გამოცხადების პირველი თავის პირველ სამ მუხლში.

ნეტარია ის, ვინც კითხულობს, და ისინი, ვინც ისმენენ ამ წინასწარმეტყველების სიტყვებს და იცავენ მასში დაწერილს; რადგან ჟამი ახლოსაა. გამოცხადება 1:3.

იესომ წარადგინა მთესველის იგავი, შემდეგ კი მოწაფეები მის მიერ იქნენ მიყვანილნი, რათა ამ იგავის შესახებ მასთან საუბარში ჩართულიყვნენ. მაგრამ ვიდრე ისინი იესოსთან ამგვარ ურთიერთობაში შევიდოდნენ, მან უთხრა მათ და, რაც უფრო მნიშვნელოვანია, ჩვენც: „ვისაც აქვს ყურები სმენად, ისმინოს.“

იესო ამბობს იგავს და ასრულებს მას გაფრთხილებით მათთვის, ვისაც ექნება — სმენა. შემდეგ მოწაფეები შეჰყავთ იმ განხილვაში, სადაც იესო მიმართავს სულ მცირე სამ მნიშვნელოვან აზრს. იგი განასხვავებს მსმენელთა ორ კლასს, და ამასთანვე ესაიას წიგნიდან მოიხმობს ერთ მონაკვეთს, რათა წარმოადგინოს მსმენელთა ორი კლასის მეორე დამოწმება (რადგან გახსოვდეთ, ყოველივე ეს მოქცეულია იმათ კონტექსტში, ვინც მოისმენს). მესამე აზრი, რომელსაც იგი აყენებს მსმენელთა ორი კლასისა და ესაიას წიგნის, როგორც მეორე მოწმობის, გარდა, არის ის ფაქტი, რომ ღვთის სიტყვა თესლია. ის ფაქტი, რომ ღვთის სიტყვა თესლია, მაშასადამე იმ ნაწილის შემადგენელია, რაც უნდა მოისმინონ მათ, ვინც მოისმენს იესო ქრისტეს გამოცხადებას გამოცხადების წიგნის პირველ თავში. პირველ სამ მუხლში ორი მსმენელია, ისევე როგორც მათეს მეცამეტე თავში მსმენელთა ორი კლასია. მათეს მეცამეტე თავი უბრალოდ მათებს გარკვეულ ხედვას იმ მრავალგვარ გზებზე, რომლებითაც ისინი, ვინც მოსმენაზე უარს ამბობენ, ირჩევენ, რომ არ მოისმინონ. ხოლო ესაიას მოწმობა კიდევ უფრო მეტს შემატებს იმ უწყებას, რომელიც ჩვენ უნდა მოვისმინოთ.

იმ წელს, როცა მეფე უზია მოკვდა, ვიხილე უფალი ტახტზე მჯდომარე, მაღალი და აღმატებული, და მისი სამოსლის კალთა ავსებდა ტაძარს. მის ზემოთ იდგნენ სერაფიმები; თითოეულს ექვსი ფრთა ჰქონდა: ორით იფარავდა სახეს, ორით იფარავდა ფეხებს, და ორით დაფრინავდა. და ერთი მეორეს უხმობდა და ამბობდა: წმიდა, წმიდა, წმიდა არს უფალი ღამეობით; მთელი დედამიწა სავსეა მისი დიდებით. და კარის ბოძები შეიძრა მხმობელის ხმაზე, და სახლი აივსო კვამლით.

მაშინ ვთქვი: ვაი მე! დავიღუპე, რადგან უწმინდური ბაგეების კაცი ვარ და უწმინდური ბაგეების მქონე ხალხის შუაგულში ვცხოვრობ; რადგან ჩემმა თვალებმა იხილეს მეფე, ცაბოთ უფალი.

მაშინ ერთ-ერთი სერაფიმი მოფრინდა ჩემთან; ხელში ეჭირა ნაკვერცხალი, რომელიც მაშით ჰქონდა აღებული სამსხვერპლოდან. და დაადო იგი ჩემს ბაგეებს და თქვა: აჰა, ეს შეეხო შენს ბაგეებს; წაღებულია შენი ურჯულოება და განწმედილია შენი ცოდვა.

შემდგომად ამისა, გავიგონე უფლის ხმა, რომელიც იტყოდა: ვის მივაველინო, და ვინ წავა ჩვენთვის? მაშინ ვთქვი მე: აჰა, მე ვარ; მომავლინე მე.

და მან თქვა: წადი და უთხარი ამ ხალხს: ნამდვილად ისმინეთ, მაგრამ ნუ შეიგნებთ; ნამდვილად უყურეთ, მაგრამ ნუ აღიქვამთ. გაასუქე ამ ხალხის გული, დაუმძიმე მათ ყურები და დაუხუჭე მათ თვალები, რათა არ იხილონ თავიანთი თვალებით, არ ისმინონ თავიანთი ყურებით, არ შეიგნონ თავიანთი გულით, არ მოიქცნენ და არ განიკურნონ.

მაშინ ვთქვი: უფალო, როდემდე? და მან მიპასუხა: ვიდრე ქალაქები გაუკაცრიელდებოდეს და მოსახლე აღარ ეყოლებოდეს, სახლები — კაცის გარეშე დარჩეს, და ქვეყანა სრულებით გაპარტახდეს; და უფალმა ადამიანები შორს განაყენოს, და დიდი მიტოვებულობა იყოს ქვეყნის შუაგულში. მაგრამ მასში მაინც დარჩება მეთაფი; და იგი კვლავ დაბრუნდება და შეიჭმება; როგორც თერებიანთს და როგორც მუხას, რომელთაც, როცა ფოთლები დასცვივათ, არსება მათში რჩებათ, ასევე წმიდა თესლი იქნება მისი არსება. ესაია 6:1–13.

რა თქმა უნდა, ეს ესაიას მონაკვეთი სრულიად განსაცვიფრებელია იმ წინასწარმეტყველური თემების სიღრმით, რომელთაც იგი ეხება. ამ თემათაგან მრავალი არაერთხელ განხილულა „აბაკუმის ცხრილებში“, ამიტომ ჩვენ უბრალოდ შევაჯამებთ ამ მონაკვეთის იმ საკითხებს, რომლებიც ამყარებს ჩვენს განხილვას იმის შესახებ, რომ იესომ თავისი სიტყვა თესლად მოიხსენია.

დადგენილია, რომ ამ მონაკვეთში ესაია წარმოადგენს წინასწარმეტყველს და, შესაბამისად, ღმერთის ხალხს ჟამის დასასრულს. ჩვენი საკითხისთვის უფრო მნიშვნელოვანი კი ის არის, რომ ესაია წარმოადგენს ხალხს, რომელიც ცოდვაში ცხოვრობდა, მაშინ როცა ღმერთის ეკლესიის შიგნით მოქმედებდა. ვიდრე ესაიას ღვთის დიდების გამოცხადება მიეღო, იგი საკუთარ ცოდვილობას ვერ ცნობდა. იგი ლაოდიკიელი იყო, იგი ბრმა იყო.

„ესაიამ დაგმო სხვათა ცოდვა; ახლა კი ხედავს, რომ თვითონაც იმავე მსჯავრს ექვემდებარება, რომელიც მათზე გამოაცხადა. იგი კმაყოფილი იყო ღმერთისადმი თავის თაყვანისცემაში ცივი, უსიცოცხლო ცერემონიით. ამას იგი ვერ ცნობდა, ვიდრე უფლის ხილვა არ მიეცა. რაოდენ უმნიშვნელოდ გამოჩნდა ახლა მისი სიბრძნე და ნიჭი, როცა საკურთხევლის სიწმინდესა და დიდებულებას შეხედა. რაოდენ უღირსი იყო იგი! რაოდენ შეუფერებელი წმიდა მსახურებისთვის! საკუთარი თავის შესახებ მისი შეხედულება შეიძლებოდა გამოთქმულიყო მოციქულ პავლეს სიტყვებით: „ვაი მე, უბადრუკ კაცს! ვინ მიხსნის ამ სიკვდილის სხეულისაგან?““

„მაგრამ შვება მოევლინა ესაიას მის მწუხარებაში. „მაშინ მოფრინდა ჩემთან ერთი სერაფიმი, რომელსაც ხელში ეჭირა გავარვარებული ნაკვერჩხალი, რომელიც მაშით იყო აღებული სამსხვერპლოდან; და დამადო იგი პირზე და თქვა: აჰა, ეს შეეხო შენს ბაგეებს; და მოიხსნა შენი ურჯულოება, და განიწმინდა შენი ცოდვა.“ ესაია 6:6, 7.

ესაიასთვის მიცემული ხილვა წარმოადგენს ღვთის ხალხის მდგომარეობას უკანასკნელ დღეებში. მათ ეძლევათ უპირატესობა, რწმენით იხილონ საქმე, რომელიც ზეციურ საწმიდარში მიმდინარეობს. „და გაიხსნა ღვთის ტაძარი ზეცაში, და გამოჩნდა მის ტაძარში მისი აღთქმის კიდობანი.“ როდესაც ისინი რწმენით

შეჰყურებენ წმიდათაწმიდას და ხედავენ ქრისტეს საქმეს ზეციურ საწმიდარში, აცნობიერებენ, რომ თავად არიან უწმინდური ბაგეების ხალხი — ხალხი, რომლის ბაგეებს ხშირად უთქვამთ ამაოება და რომლის ნიჭებიც არ განწმედილა და არ გამოყენებულა ღვთის სადიდებლად. სავსებით ბუნებრივია, რომ მათ სასოწარკვეთა მოიცვევს, როცა საკუთარ სისუსტესა და უღირსებას უპირისპირებენ ქრისტეს დიდებული ხასიათის სიწმინდესა და მშვენიერებას. მაგრამ თუ ისინი, ესაიას მსგავსად, მიიღებენ იმ შთაბეჭდილებას, რომლის აღბეჭდვაც უფალს გულზე აქვს განზრახული, თუ ღმერთის წინაშე თავიანთ სულს დაიმდაბლებენ, მათთვის იმედი არსებობს. აღთქმის ცისარტყელა ტახტის ზემოთ არის, და ის, რაც ესაიასთვის აღსრულდა, მათშიც აღსრულდება. ღმერთი უპასუხებს იმ თხოვნებს, რომლებიც შემუსვრილი გულიდან ამოდის.

„ღვთის ამ დიადი და საზეიმო საქმის მიზანია ძნების შეკრება ზეციური საუნჯისთვის; რადგან ქვეყანა უფლის დიდებით უნდა აღივსოს. მაშ, ნურავინ შემძრწუნდება, როცა დაინახავენ გამეფებულ ბოროტებას და მოისმენენ უწმინდური ბაგეებიდან გამომავალ ენას. როცა სიბნელის ძალები ღვთის ხალხის წინააღმდეგ დადგებიან საბრძოლო წყობილებაში; როცა სატანა თავის ძალებს შეკრებს უკანასკნელი დიდი ბრძოლისათვის და მისი ძალაუფლება დიდი და თითქმის შემუსვრელი გამოჩნდება, [მაშინ] ღვთიური დიდების, მაღლა აღმართული ტახტის, აღთქმის ცისარტყელით თაღად გადახურული ტახტის, ნათელი ხილვა ნუგეშს, დარწმუნებას და მშვიდობას მიაწიჭებს.“ *Review and Herald*, December 22, 1896.

ხილვა „წარმოადგენს ღვთის ხალხის მდგომარეობას უკანასკნელ დღეებში“. ღვთის ხალხი უკანასკნელ დღეებში ლაოდიკიელები არიან.

და ლაოდიკეელთა ეკლესიის ანგელოზს მისწერე: ამას ამბობს ამინ, სარწმუნო და ჭეშმარიტი მოწმე, ღმერთის ქმნილების დასაბამი: ვიცი შენი საქმენი, რომ არც ცივი ხარ და არც ცხელი; ნეტავ ცივი იყო ან ცხელი. ასე რომ, რაკი ნელთბილი ხარ და არც ცივი და არც ცხელი, ჩემი პირიდან ამოგანთხევ. რადგან ამბობ: მდიდარი ვარ, გამდიდრებული ვარ და არაფერი მჭირდება; და არ იცი, რომ საცოდავი ხარ, საბრალო, ღარიბი, ბრმა და შიშველი: გირჩევ, ჩემგან იყიდო ცეცხლში გამოხდილი ოქრო, რათა გამდიდრდე; და თეთრი სამოსელი, რათა შეიმოსო და არ გამოჩნდეს შენი სიშიშვლის სირცხვილი; და თვალის საცხი იცხე თვალებზე, რათა ხედავდე.

ვინც მიყვარს, ყველას ვამხილებ და ვსჯი; მაშასადამე, იყავი მოშურნე და მოინანიე. აჰა, კართან ვდგავარ და ვაკაკუნებ; თუ ვინმე მოისმენს ჩემს ხმას და კარს გამიღებს, შევალ მასთან და ვივახშმებ მასთან, და ისიც ჩემთან. გამარჯვებულს მივანიჭებ, რომ ჩემთან ერთად დაჯდეს ჩემს ტახტზე, როგორც მეც ვძლიე და დავჯექი ჩემს მამასთან მის ტახტზე.

ვისაც ყური აქვს, ისმინოს, რას ეუბნება სული ეკლესიებს. გამოცხადება 3:14–22.

ლაოდიკიელთა ეკლესიისადმი მიმართული უწყება შემადრწუნებელი მხილებაა და ამჟამინდელ დროში ღმერთის ხალხს მიესადაგება.

„ლაოდიკიელთა ეკლესიის ანგელოზს მისწერე: ამას ამბობს ამინი, სარწმუნო და ჭეშმარიტი მოწმე, ღმერთის ქმნილების დასაბამი: ვიცი შენი საქმენი, რომ არც ცივი ხარ და არც ცხელი; ნეტავ ან ცივი იყო, ან ცხელი. ამრიგად, რადგან ნელთბილი ხარ და არც ცხელი და არც ცივი, ჩემი პირიდან ამოგანთხევ. რადგან ამბობ: მდიდარი ვარ, გავმდიდრდი და არაფერი მაკლია; და არ იცი, რომ საბრალო ხარ, საცოდავი, ღარიბი, ბრმა და შიშველი.“

„უფალი აქ გვიჩვენებს, რომ უწყება, რომელიც მისმა მიერ მოწოდებულმა მსახურებმა მის ხალხს უნდა აუწყონ ხალხის გასაფრთხილებლად, არ არის მშვიდობისა და უსაფრთხოების უწყება. იგი არ არის მხოლოდ თეორიული, არამედ ყოველმხრივ პრაქტიკულია. ღვთის ხალხი ლაოდიკიელთა მიმართ მიწერილ უწყებაში წარმოდგენილია ხორციელ უსაფრთხოებაში მყოფ მდგომარეობაში. ისინი უზრუნველად არიან და სწამთ, რომ სულიერი მიღწევებით ამაღლებულ მდგომარეობაში იმყოფებიან. „რადგან ამბობ: მდიდარი ვარ, გამდიდრებული ვარ და არაფერი მაკლია; და არ იცი, რომ უბადრუკი ხარ, საცოდავი, ღარიბი, ბრმა და შიშველი.“

„ადამიანის გონებაზე რა უფრო დიდი მოტყუება შეიძლება მოვიდეს, ვიდრე დარწმუნება, რომ ისინი მართალნი არიან, როცა სრულიად ცდებიან! ჭეშმარიტი მოწმის უწყება ღვთის ხალხს პოულობს სამწუხარო მოტყუებაში, თუმცა ამ მოტყუებაში გულწრფელნი არიან. მათ არ იციან, რომ მათი მდგომარეობა ღვთის თვალში სავალალოა. მაშინ როცა ისინი, ვისაც ეს მიმართავს, თავს იტყუებენ იმით, რომ ამაღლებულ სულიერ მდგომარეობაში არიან, ჭეშმარიტი მოწმის უწყება არღვევს მათ მოჩვენებით უსაფრთხოებას მათი ნამდვილი მდგომარეობის — სულიერი სიბრმავის, სიღატაკისა და საცოდაობის — გამოვლენელი მხილებით. ეს მოწმობა, ესოდენ მკვეთრი და მკაცრი, შეცდომა ვერ იქნება, რადგან მოლაპარაკეა ჭეშმარიტი მოწმე, და მისი მოწმობა აუცილებლად ჭეშმარიტია.

„მათთვის, ვინც თავს დაცულად გრძნობს თავის მიღწევებში და ვისაც სჯერა, რომ სულიერ ცოდნაში მდიდარია, ძნელია იმ უწყების მიღება, რომელიც აცხადებს, რომ მოტყუებულნი არიან და ყოველი სულიერი მადლის საჭიროება აქვთ. განუწმენდელი გული „ყველაფერზე მეტად მზაკვარია და უკიდურესად ბოროტი.“ მე მეჩვენა, რომ მრავალი თავს იმით იტყუებს, თითქოს კარგი ქრისტიანები არიან, თუმცა იესოსგან ნათლის ერთი სხივიც კი არა აქვთ. მათ ღვთიურ ცხოვრებაში საკუთარი, ცოცხალი გამოცდილება არა აქვთ. მათ ესაჭიროებათ საკუთარი თავის ღრმა და საფუძვლიანი დამდაბლება ღვთის წინაშე, ვიდრე შეიგრძნობდნენ თავიანთ ჭეშმარიტ საჭიროებას გულმოდგინე, შეუდრეკელი ძალისხმევისა, რათა სულის ძვირფასი მადლები მოიპოვონ.“ Testimonies, volume 3, 252, 253.

მას შემდეგ, რაც ესაია თავისი ლაოდიკიური მდგომარეობიდან მოექცა, იგი მოხალისედ დადგა, რათა ქვეყნისათვის საბოლოო გამაფრთხილებელი უწყება მიეტანა. მეექვსე თავის მესამე მუხლი ესაიას წინასწარმეტყველურ ისტორიას აკავშირებს გამოცხადების მეთვრამეტე თავის წინასწარმეტყველურ ისტორიასთან, როდესაც ანგელოზი ჩამოდის და თავისი დიდებით დედამიწას განანათლებს.

და ამ საქმეთა შემდეგ ვიხილე სხვა ანგელოზი, ზეციდან ჩამომავალი, რომელსაც დიდი ძალაუფლება ჰქონდა; და დედამიწა განათდა მისი დიდებით. გამოცხადება 18:1.

ესაია წარმოადგენს ღვთის ხალხს იმ დროს, როდესაც გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზი ჩამოდის, რადგან, როცა იგი ზეციურ საწმიდარში იქნა აყვანილი, მან მოისმინა სერაფიმთა განცხადება: „წმიდა, წმიდა, წმიდაა ცაბოთ უფალი; მთელი ქვეყანა სავსეა მისი დიდებით.“ ესაია, ისევე როგორც იოანე გამოცხადებაში, წარმოადგენს ღვთის ხალხს, რომელიც საბოლოო გამაფრთხილებელ უწყებას აუწყებს. იოანემ ღვთის ხალხს „ნატამალი“ უწოდა, ხოლო ესაიამ მათ „მეათედი“, ანუ „მეათედი ნაწილი“ უწოდა. ებრაულში ძირეული სიტყვა ნიშნავს „მეათედის მიცემას“.

წინასწარმეტყველური კითხვა — „როდემდე?“ — რომელიც ესაიამ დასვა, ღმერთის სიტყვაში მრავალგზის ისმის (და შემოკლებისათვის, კითხვაზე — „როდემდე?“ — პასუხი ის არის, რომ იგი აღნიშნავს ეროვნული საკვირაო კანონის დამკვიდრებას შეერთებულ შტატებში). ელენ უაიტის მიხედვით, იმ დროს „ეროვნულ განდგომილებას მოჰყვება ეროვნული დაღუპვა“, ხოლო ესაიას მიხედვით, ეს არის დრო, როდესაც „ქალაქები გაუდაბურდება მცხოვრების გარეშე, და სახლები — კაცის გარეშე, და ქვეყანა სრულიად გაუდაბურდება; და უფალი შორს გადაასახლებს ადამიანებს, და დიდი მიტოვება იქნება ქვეყნის შუაგულში.“ „დიდი მიტოვება ქვეყნის შუაგულში“ არის დანიელის 11:41-ის მიხედვით საკვირაო კანონის დროს დამხოზილი „მრავალნი“. ესენი არიან ესაიას მეექვსე თავისა და მათეს მეცამეტე თავის ის ადამიანები, რომელთაც თვალეზი აქვთ, მაგრამ ვერ ხედავენ, და ყურები აქვთ, მაგრამ ვერ ისმენენ; აგრეთვე ისინი, რომლებიც გამოცხადების მესამე თავში უარყოფენ ლაოდისკის ეკლესიისადმი მოცემულ რჩევას.

იგი შევა მშვენიერ ქვეყანაშიც, და მრავალი ქვეყანა დაემხოვა; მაგრამ ესენი გადაურჩებიან მის ხელს: ედომი, მოაბი და ყამონის ძეთა მთავარი. დანიელი 11:41

ესაიას ჰქონდა იესო ქრისტეს ხილვა მის საწმიდარში, ისევე როგორც იოანეს — გამოცხადებაში. ესაია წარმოადგენს „მეათედს“, ანუ მეათედს, რომელიც „ბრუნდება“ და „შეჭმული იქნება“, როგორც ხე. ებრაული სიტყვა, რომელიც ნათარგმნია როგორც „შეჭმული“, ნიშნავს ცეცხლით შთანთქმას. თუმცა „მეათედში“ არის „არსი“, რომელსაც ცეცხლი არ შთანთქმავს. მაშასადამე, ცხრა მეათედს ეს არსი არ ჰქონდათ? ცეცხლი, რომელიც წარმოდგენილია, როგორც თელისა და მუხის ხის შემჭმელი და მშთანთქმელი, არის აღთქმის მაცნის ცეცხლი, რომელიც მოულოდნელად მოდის თავის ტაძარში მალაქიას წიგნში.

აჰა, მე მოვავლენ ჩემს მაცნეს, და იგი მოამზადებს გზას ჩემს წინაშე; და უფალი, რომელსაც თქვენ ეძიებთ, უეცრად მოვა თავის ტაძარში, ანუ აღთქმის მაცნე, რომელიც გასურთ; აჰა, იგი მოვა, ამბობს ცაბოთ უფალი.

მაგრამ ვინ გაუძლებს მისი მოსვლის დღეს? ან ვინ დადგება, როცა იგი გამოჩნდება? რადგან იგი არის როგორც გამომდნობელის ცეცხლი და როგორც მრეცხავთა საპონი. და დაჯდება იგი როგორც ვერცხლის გამომდნობელი და განმწმედელი; და

განწმედს ლევის ძეთ და გაწმენდს მათ, როგორც ოქროსა და ვერცხლს, რათა შესწირონ უფალს შესაწირავი სიმართლით. მაშინ იუდასა და იერუსალიმის შესაწირავი სასურველი იქნება უფლისათვის, როგორც ძველ დღეებში და როგორც უწინდელ წლებში. მალაქია 3:1–4.

ესაიას მეათედი, (რომელიც არის მეათედი შესაწირი), ასევე არის მალაქიას „სიმართლით მოტანილი ძღვენი.“ მალაქიას ძღვენი არის ღვთის ხალხი, წარმოდგენილი როგორც „ლევის ძენი,“ რომლებიც ცეცხლით იწმინდებიან, რათა წარმოშვან „სიმართლით მოტანილი ძღვენი,“ ხოლო ისინი, ვინც ესაიას მოწმობაში ცეცხლით „შეჰმულნი“ არიან, არიან მეათედი, ანუ მეათედი შესაწირი.

ღვთის მადლის მიხედვით, რომელიც მე მომეცა, როგორც ბრძენმა მთავარმშენებელმა, საფუძველი დავდე, და სხვა აშენებს მასზე. მაგრამ თითოეულმა იფრთხილოს, როგორ აშენებს მასზე. ვინაიდან სხვა საფუძვლის დადება არავის ძალუმს, გარდა იმისა, რომელიც უკვე დადებულია, და ეს არის იესო ქრისტე. ხოლო თუ ვინმე ამ საფუძველზე აშენებს ოქროს, ვერცხლს, ძვირფას ქვებს, ხეს, თივას, ნამჯას, ყოველი კაცის საქმე ცხადი გახდება; რადგან ის დღე გამოაცხადებს მას, ვინაიდან ცეცხლით გამოცხადდება, და ცეცხლი გამოსცდის ყოველი კაცის საქმეს, თუ როგორია იგი. 1 კორინთელთა 3:10–13.

პავლე აქ აცხადებს, რომ ყოველი ადამიანის საქმეები „ცეცხლით“ გაცხადდება. მალაქიასთან ცეცხლი წიდას წვავს და აშორებს. ესაიასთან „მეათედის“ განწმედა ხდება „როცა“ ისინი თავიანთ ფოთლებს ჩამოყრიან. ფოთლები დაფარული ცოდვის, მოჩვენებითობისა და თვითდაჯერებული კადნიერების სიმბოლოა, როგორც ამას ადამი და ევა მოწმობენ.

ესაიას „მეათედში“ არის არსი, რომელიც ვერ დაიწვება, და ეს არსი არის „წმიდა თესლი“. მათშია ქრისტე, დიდების სასოება. ესაია თავადაც არის „წმიდა თესლი“ და აგრეთვე ის „მეათედი“, რომელსაც იგი განსაზღვრავს. როგორც „წმიდა თესლი“, ისე „მეათედიც“ ლაოდიკიის მდგომარეობიდან ბრუნდება ფილადელფიის მდგომარეობაში იესო ქრისტეს გამოცხადებით მის საწმიდარში.

ღვთის დიდების ხილვა, რომელიც ესაიას აყვრებს, რომ იგი დაღუპულია, რომ იგი უწმინდური პიროვნებაა და ცოდვილი, რომელსაც მიტევება ესაჭიროება, ხდება ზეციურ საწმიდარში, როცა ხეები ფოთლებს ყრიან. სიტყვა „ყრა“ ნიშნავს „გადაყრას“ ან ხის „მოჭრას“. აქ წარმოდგენილია ლაოდიკეის განდევნა. „მეათედი“ ანუ ნატამალი გაივლის განწმედელ „ცეცხლს“, რომელიც მალაქიას აღთქმის მაცნის მიერ მოიწვევა; ამგვარად, მათი ადამიანური საქმეები სულიერად დაიწვება, და დარჩება მხოლოდ „არსი“, რომელიც ვერ დაიწვება, და ეს არის „წმიდა თესლი“. ისინი კი, ვინც მოსმენაზე უარს იტყვიან, ჩამოიყრებიან მკვდარი, გამხმარი ფოთლებივით, ანუ უფლის პირიდან ამოინთხებიან.

იესო არის წმიდა თესლი, ხოლო თესლში მთელი მცენარის გამოსახვისათვის საჭირო სრული დნმ არის მოცემული. ღვთის სიტყვა თესლია; ამიტომ ღვთის სიტყვაში რაიმე საგნის პირველი მოხსენიება შეიცავს მთელ იმ ცნობას, რომელიც საჭიროა, რათა ეს

საგანი მორწმუნეში სრულ სიმწიფემდე მივიდეს, თუკი იგი სწორად არის გაგებული.

ესაიას მეექვსე თავი მიუთითებს ხალხზე, რომელიც არ „ისმენს“ იმ დროის პერიოდში, როდესაც თქვენ აუცილებლად უნდა ისმინოთ, რათა კურთხეულნი იყოთ იესო ქრისტეს გამოცხადების გზავნილით. ხალხი, რომელზედაც იესომ მიუთითა, იყო ღვთის რჩეული ერი; ისინი იყვნენ მისი ცოლი, ისინი იყვნენ მისი აღთქმის ხალხი, ისინი იყვნენ ძველი ისრაელი.

ძველი ისრაელი, ანუ პირველი ისრაელი, წარმოადგენს თანამედროვე ისრაელის, ანუ უკანასკნელი ისრაელის, წინასახეს. ღვთის ხალხი ქვეყნიერების დასასრულს არიან მეშვიდე დღის ადვენტისტები — მისი რჩეული ხალხი, მისი მეუღლე, მისი აღთქმის ხალხი — თანამედროვე ისრაელი. ესაიას ისტორიის მოწმობა, ქრისტეს ისტორიასთან ერთად, გვადლევს ორ მოწმეს, რომლებიც ამტკიცებენ, რომ ქვეყნიერების დასასრულს მეშვიდე დღის ადვენტიზმი იქნება დაკარგულ და გადაურჩენელ „მდგომარეობაში“, რომელიც წარმოდგენილია ლაოდისკის მიმართ გაგზავნილ უწყებაში.

ისინი სინამდვილეში ხსნის მიღმა მდგომნი არ არიან, არამედ მხოლოდ თავიანთ ლაოდისკურ მდგომარეობაში არიან უხსნელნი, როგორც იყო ესაია თავისი გამოცდილების წინ და როგორც იყვნენ იუდეველები ქრისტეს ისტორიის ჟამს.

ერთ-ერთი რამ, რაც ლაოდისკელმა უნდა „ისმინოს“, არის მთესველის იგავი. მან ამ იგავში უნდა „ისმინოს“, რომ ღვთის სიტყვა არის „თესლი“, წმიდა თესლი. როდესაც ეს „ისმინება“, მაშინ იდება საფუძველი, რომელიც იწყებს გამოცხადების საიდუმლო უწყების გახსნას, რადგან ის უწყება მოქცეულია იმ ღრმა შეცნობაში, რომ იესო არის ალფა და ომეგა, პირველი და უკანასკნელი, დასაბამი და დასასრული. დასასრულის დასაბამთან მიმართების გაგება მოიცავს იმის გაგებასაც, რომ იესო არის სიტყვა და იგი არის თესლი.

დასაწყისში იყო სიტყვა, და სიტყვა იყო ღმერთთან, და სიტყვა იყო ღმერთი. იგი დასაწყისში იყო ღმერთთან. ყოველივე მის მიერ შეიქმნა; და მის გარეშე არაფერი შექმნილა, რაც კი შექმნილა. მასში იყო სიცოცხლე; და სიცოცხლე იყო ადამიანთა ნათელი. და ნათელი ბნელში ანათებს; და ბნელმა იგი ვერ შეიცნო. იოანე 1:1–5.

ახლა აბრაამსა და მის თესლს მიეცა აღთქმები. არ ამბობს: „და თესლებს“, ვითარცა მრავალზე, არამედ ვითარცა ერთზე: „და შენს თესლს“, რომელიც არის ქრისტე. გალატელთა 3:16.

დასასრულსა და დასაწყისს შორის ურთიერთობის გასაგებად აუცილებელია „პირველი ხსენების წესის“ გაგება. პირველი ხსენების წესი მიუთითებს, რომ რომელიმე თემის დასაწყისი მისთვის უმნიშვნელოვანესი მითითებაა, რადგან იგი მთელ ამბავს მოიცავს, ვინაიდან, როგორც ღვთის სიტყვა, ის თესლია. უკანასკნელი მითითება მნიშვნელობით მეორეა, იმ აზრით, რომ სწორედ იქ იყრის თავს ამბის ყველა ელემენტი და აღარ რჩება არც ერთი დაუკავშირებელი ბოლო. მაგრამ თემის შესახებ შუა მითითებები ამბავს ძალასა და სიცხადეს მატებს, და ამ აზრით შუა ნაწილი ისევე არსებითია, როგორც დასაწყისი ან დასასრული.

ამ საკითხზე გაცილებით მეტი სათქმელია, მაგრამ მათეს მეცამეტე თავში მოცემულ მონაკვეთს რომ დავუბრუნდეთ, შეგვიძლია აღვნიშნოთ, რომ იესომ განსაზღვრა ადამიანთა ორი კატეგორია — ისინი, ვინც ისმენენ, და ისინი, ვინც არ ისმენენ. იგი აჩვენებს, რომ არსებობს არ მოსმენის ერთზე მეტი სახე, ხოლო შემდეგ ნეტარებას აცხადებს მათზე, ვინც ისმენს.

ნეტარ არიან თქვენი თვალნი, რადგან ხედავენ, და თქვენი ყურნი, რადგან ესმით. რადგან ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: მრავალ წინასწარმეტყველსა და მართალ კაცს სურდა ეხილა ის, რასაც თქვენ ხედავთ, და ვერ იხილეს; და გაეგონა ის, რასაც თქვენ ისმენთ, და ვერ გაიგონეს. მაშ, ისმინეთ მთესველის იგავი. მათე 13:16–18.

ამრიგად, წინასწარმეტყველური თვალსაზრისით, ეს „კურთხევა“ სწორედ იგივე კურთხევაა, რაც გამოცხადების 1:3-შია:

ნეტარია ის, ვინც კითხულობს, და ისინი, ვინც ისმენენ ამ წინასწარმეტყველების სიტყვებს და იცავენ მასში დაწერილს, რადგან ჟამი ახლოსაა.

იესოს მითითება მათეს მეცამეტე თავში ესაიას მეექვსე თავზე, ელენ უაითის წერილებთან ერთად, ადასტურებს, რომ ქვეყნიერების დასასრულს არის ისეთი რამეები, რომლებიც იხილება და ისმის, იმდენად დიადნი, რომ მრავალ მართალ კაცსა და წინასწარმეტყველს სურდა ეცხოვრა იმ ჟამს, როდესაც საბოლოო გამაფრთხილებელი უწყება უნდა გახსნილიყო, და მაშინ ადამიანებს „ეხილათ“ და „ესმინათ“ ისინი.

იოანეს ეთქვა, დაებჟადა ის, რაც „შვიდმა ქუხილმა“ წარმოსთქვა მეათე თავში, ხოლო ოცდამეორე თავში გამოთქმულია განცხადება: „ნუ დაბეჭდავ ამ წიგნის წინასწარმეტყველების სიტყვებს, რადგან ჟამი ახლოს არის.“ შემდეგი მუხლი მიუთითებს ადამიანური გამოცდის დროის დახურვაზე. სწორედ გამოცდის დროის დახურვის წინ გამოცხადდება ბრძანება, გაიხსნას „შვიდი ქუხილი“, რაც არის გამოცხადების წიგნში იმ დროს დაბეჭდილი ერთადერთი ადგილი. „შვიდი ქუხილის“ შესახებ გვამცნობენ, რომ ისინი ადვენტიზმის დასაწყისსა და დასასრულს წარმოადგენენ.

„იოანესთვის მიცემული განსაკუთრებული ნათელი, რომელიც შვიდი ქუხილის მეშვეობით გამოიხატა, წარმოადგენდა იმ მოვლენათა აღწერას, რომლებიც პირველი და მეორე ანგელოზის უწყებათა დროს უნდა მომხდარიყო....“

„მას შემდეგ, რაც ამ შვიდმა ქუხილმა თავისი ხმები გამოსცა, იოანეს ეძლევა მითითება, როგორც დანიელს, მცირე წიგნთან დაკავშირებით: „დაბეჭდე ის, რაც შვიდმა ქუხილმა წარმოთქვა.“ ეს შეეხება მომავალ მოვლენებს, რომლებიც თავის რიგზე გამოცხადდება.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, ტომი 7, 971.

შვიდი ქუხილი წარმოადგენს მოვლენებს ადვენტიზმის დასაწყისში, პირველი და მეორე ანგელოზის უწყების ისტორიის განმავლობაში, 1798 წლიდან 1844 წლის 22 ოქტომბრამდე; ხოლო იმავე ზემოთ აღნიშნულ სტატიაში გვეუწყება, რომ შვიდი ქუხილი „მომავალ მოვლენებს ეხება, რომლებიც თავიანთი რიგის მიხედვით

გამოცხადდება.“ ადვენტიზმის საწყისი ისტორია ადვენტიზმის დასასრულს განასახიერებს, რადგან იესო ქრისტე, როგორც ალფა და ომეგა, თავის ხელმოწერას ადვენტიზმის მთელ ისტორიას ადებს, ვინაიდან ეს ისეთივე წმინდა ისტორიაა, როგორც ძველი ისრაელის ისტორია იყო.

მათეს მეცამეტე თავის მიხედვით, იესოს სიტყვებით, ეს მოვლენები სწორედ ის არის, რისი ხილვაც წინასწარმეტყველებს სურდათ და რისი ცოდნისთვისაც მოწაფენი კურთხეულნი იყვნენ. ეს მოწაფენი წარმოადგენენ ღვთის ხალხს ქვეყნის აღსასრულის ჟამს, რომლებიც კურთხეულნი არიან იმის გამო, რასაც ხედავენ და ისმენენ. რასაც ისინი ხედავენ და ისმენენ, არის იესო ქრისტეს გამოცხადების უწყება, რომელიც აგრეთვე წარმოადგენილია შვიდი ქუხილის უწყებით, და რომელიც წარმოადგენს როგორც მილერიტულ ისტორიას, ისე ას ორმოცდაოთხი ათასის ისტორიას.

„1840–1844 წლებში მოცემული ყველა უწყება ახლაც ძალით უნდა გამოცხადდეს, რადგან მრავალი ადამიანი გზას ასცდა. ეს უწყებანი ყველა ეკლესიას უნდა მიეწოდოს.

ქრისტემ თქვა: „ნეტარ არიან თქვენი თვალნი, ვინაიდან ხედავენ; და თქვენი ყურნი, ვინაიდან ისმენენ. რადგან ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: მრავალ წინასწარმეტყველსა და მართალ კაცს სურდა ეხილა ის, რასაც თქვენ ხედავთ, და ვერ იხილეს; და მოესმინა ის, რასაც თქვენ ისმენთ, და ვერ მოისმინეს“ [მათე 13:16, 17]. ნეტარ არიან თვალნი, რომელთაც იხილეს ის, რაც ჩანდა 1843 და 1844 წლებში.

„უწყება იქნა მოცემული. და არ უნდა იყოს არავითარი დაყოვნება ამ უწყების განმეორებაში, რადგან დროთა ნიშნები სრულდება; დამამთავრებელი საქმე უნდა აღსრულდეს. მოკლე დროში დიდი საქმე აღსრულდება. მალე ღვთის განწესებით მიეცემა უწყება, რომელიც გაძლიერდება ხმამაღალ შემახილად. მაშინ დანიელი დადგება თავის წილხვდომილებაში, რათა მისცეს თავისი მოწმობა.“ Manuscript Releases, ტომი 21, 437.

ელენ უაიტი იმ ისტორიად განსაზღვრავს, რომელიც ქრისტემ მოიხსენია როგორც ის ისტორია, რომლის ხილვაც მართალ კაცებს სურდათ, მილერიტების ისტორიას 1840 წლიდან 1844 წლამდე, და შემდეგ ამბობს, რომ „ღვთის განჩინებით მალე მიეცემა უწყება, რომელიც დიდ შემახილად გადაიზრდება“. „დიდი შემახილი“ მესამე ანგელოზის საბოლოო გაფრთხილების სიმბოლოა, და როცა ეს უწყება მიეცემა, იგი ადვენტიზმის დასაწყისის ისტორიას გაიმეორებს. საბოლოო გამაფრთხილებელი უწყება არის ის „უწყებები“, რომლებიც „ყველა ეკლესიას უნდა მიეწოდოს“, და ყველა „1840–1844 წლებში მოცემული უწყება ახლა ძალმოსილად უნდა გამოცხადდეს“.

ალფა და ომეგა დასასრულს დასაწყისთან ერთად წარმოსახავს. ელენ უაიტი აცხადებს, რომ „ეს უწყებანი ყველა ეკლესიას უნდა მიეწოდოს“, ხოლო იესომ იოანეს უთხრა: „მე ვარ ალფა და ომეგა, პირველი და უკანასკნელი; და რასაც ხედავ, წიგნში დაწერე და გაუგზავნე აზიაში მყოფ შვიდ ეკლესიას: ეფესოს, და სმირნას, და პერგამოსს, და თიატირას, და სარდესს, და ფილადელფიას, და ლაოდიკეას.“

1840-დან 1844 წლამდე პერიოდის უწყებები ნაწილია იმისა, რაც უნდა გაეგზავნოს ეკლესიებს.